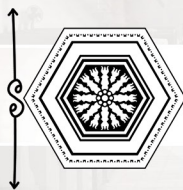

ÜZENET

2022 ADVENT

BETHLEN 300
ISKOLA A HAZÁBAN

Timor Dei est initium sapientiae.”

„A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme.”

(Zsolt 111,10)

1766-ban a hódmezővásárhelyi református gimnázium fenntartóinak nyilatkozni kellett a Helytartótanácsnak az alapítás évéről, okiratáról, anyagi forrásokról, megnevezve az alapítókat. Erre válaszolt az önértetes hangú irat latin nyelven, amely az egyház és a tanács fogalmazványa és az 1723 óta folyamatosan működő gimnáziumra vonatkozik: *„Az iskolát, az előljáróságot, a tanítókat és tanulókat biztosító alapítványi leveleink nem annyira papírra, mint inkább városunk valamennyi, a helvét hitvallást követő lakosainak szívébe és lelkébe voltak és vannak beírva.”* Talán ez volt az első „küldetésnyilatkozat”, amit a fenntartók valami sejtett veszély árnyékában spirituális emelkedettséggel és határozottsággal megfogalmaztak önmaguknak és környezetüknek. Ebben még nem tekintenek az utánuk következő időkre, székulumokra, de hitbéli és lelki határozottságuk erre is kisuágzik. Az évszázadok alatt több olyan korszak is volt, amikor valahogyan veszélybe került az iskola alapítóinak és fenntartóinak lelki, szellemi, kulturális, nemzeti elkötelezettségű, hitvallásos öröksége. Ennek nyilvánvalóságát, eltörölhetetlen erejét sokszor újra és újra kellett felmutatni, olykor rejtegetni és tovább adni, ez ismétlődött meg újabb és újabb változatban, de minden korszakban voltak meghallói és vállalói ennek az ősi üzenetnek és formálódott a Debrecenből érkező rektorok, lelkészek éthoszában. Háromszáz év: ez nemcsak három hosszú évszázad, ez már magyar történelemmé tágul; zivataros, földrengéses időszakokkal: sokszor pusztulás és új remény között hanykolódva.

Először 1874-ben tekintettek vissza ünneplő lélekkel és múltidéző tudással az első másfél évszázadra. Akkori ünneplésük számunkra is sok tekintetben mintaadó és követni való. Révész Bálint püspök, Miklovicz Bálint elnöklelkész, Futó Mihály igazgató és Szeremlei Sámuel 1874. augusztus 2-án tudós alapossággal idézték a múltat, az elődök lelki áldozat-vállalását, hálás szívvel köszöntötték a jelent és reménykedtek a jövőben. „Reformált elődeink vallásunk tudományosságra és fölvilágosodásra törekvő irányához híven gondoskodtak afelől, hogy itt a keresztény hit s erkölcsök és a közhasznú ismeretek terjesztése végett tudományos iskolát létesítsenek. Ez iskola fennállásának másfélszázadik esztendejét tölti be; ez időköz alatt intézetünk, habár nehéz körülmények között, sőt veszedelemben is nem egyszer forgott, lelkiismeretesen igyekezett kitűzött feladatának megfelelni. Mi, kik ez idő

szerint e tanintézet életéért és fejlődéséért felelősek vagyunk, másfélszázados ünnepélyét megtartani kívánjuk, hogy kifejezzük hálánkat a kegyelmes Gondviselés iránt, mely nekünk mindeddig segítségünkre volt, s hogy a múltak tapasztalataiból, a magunk öröméből és egyéb honfitársaink jelenlétéből újabb erőt és lelkesedést meríthessünk a jövőre nézve.”

Most, a második százötven évet 2023-ban lassan betöltve előttünk áll az iskola tricentenáriumi ünneplése, ezért is kell megszólítanunk a múltat és hallgatni igazságait.

A jubileum eleve a múlt értelmezésére vállalkozik, értékszembesítő alkalom, a jelennek hozzá való viszonyát határozza meg: ez már a kulturális emlékezet dimenziója. A 150 évvel ezelőtt ünneplők *akkori kikezdhethetlen bizonyosságai* lehet, hogy számunkra – alig bevallottan – kétellyé, kiüresedő korunk által meggyengítve távoli igazsággá erőtlenedtek. A hitbéli nagyra hivatottság és küldetés tudata mondatja Miklovicz Bálinttal: „legyen üdvözölve, az Úrnak e helyen letelepedett népe, e nagy magyar Sion”, mintha csak a 17. század prófétai hevületű elődeit hallanánk. Kultúrát teremtő, fenntartó és oltalmazó áldozatuk generációk műve: „tettek, hatottak, nem lankadó buzgalommal forgolódtak az oltár körül, mely a világosság terjesztésére gyújtott meg, hogy porszemet hordozva a porszemhez, növelve, gyarapítva működtek, hirdeti a mű, mely mai napig fennáll, óh bizonyára, ha semmi nem szólna is, a néma kövek szólnak, kiáltanak és tanúbizonyosságot tesznek ő mellettök, legyen áldott, áldva emlegetett és tisztelt az ő nevök és emlékezetök mi közöttünk. [...] ha elmégyen is egyik nemzetség, és más álland helyébe, ha e tanintézet kövei megavulnak s falai romlásnak indulnak is idővel, vagy valamely veszélynek jöttével: csak a vallásos buzgóságot, szellemiek iránti melegséget ne hagyd kihalni a maradékból: úgy nem lesz pusztulás e tanintézetnek, sőt a megavulandó kövek és falak helyébe újakat fog hordani és rakni a ki nem halható lelkesültség s nagyobb leszen a második háznak, mint az elsőnek dicsősége!”

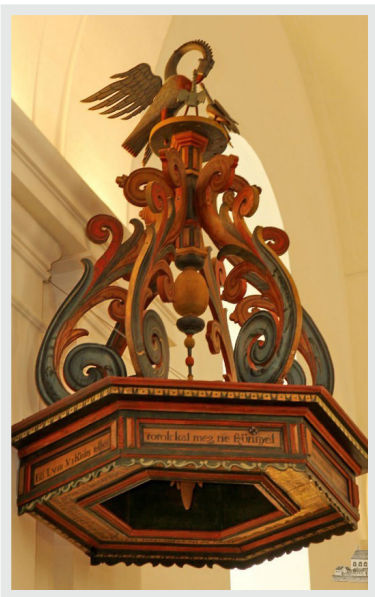
Alapítása óta már a *negyedik házba* költözött az iskola, a megavulandó köveket és falakat mindig megújítva –, egyre terebélyesebb és gazdagabb otthont teremtett hitnek és tudásnak; legutóbb, a 20. század első nagy történelmi földrengése után névadóként Bethlen Gábor erdélyi fejedelem szellemi, történelmi örökségét vállalva, magát vele erősítve értelmezte újra az elődöktől kapott hajdani küldetést. Most úgy kell visszatekinteni az évszázadokba, hogy mindazt visszaszerezni a múltból, ami a folytonosság garanciája, önmagunk megerősítése lehet a jelenben, korunkhoz alakítva, a mai generációk számára érthetővé, befogadhatóvá és vonzóvá formálva, – továbbadva a jövőnek.

2021 adventje

Bán Csaba
vezető lelkipásztor

Dr. Greza Ferenc
iskolaiügyi gondnok

Elek András
főgondnok

„Emberfia! Őrállóvá tettelek téged Izráel házában.
Ha ígét hallasz tőlem,
figyelmeztess őket az én nevemben!”
(Ez 3,17)

Kiálts, ne sajnáld a torkod!
Harsogjon hangod, mint a kürt!
Mondd meg népemnek, hogy mi a bűne,
Jákób házában, hogy mi a vétke!
Ők mindennap keresnek engem,
szeretnék megismerni utaimat.
Úgy tesz ez a nép, mintha igaz módon élne,
és nem hagyta volna el Istene törvényét:
döntést kérnek tőlem az igazságról,
szeretnék Istent a közelükben tudni.
(Ézs 58,1-2)

Kedves Olvasó!

A 2022-23-as tanévet a presbitérium jubileumi évnek szenteli. Úgy adódott életünkben, hogy 2023 évkezdésétől háromszáz éve számoljuk a köznevelés rendszer elindulását, folyamatos működését városunkban. Lehet, hogy korábban is működött már itt iskola, de a folytonosság a történelem viharai miatt sajnálatos módon megszakadt. Az emlékévként tehát 1723-ba, a Rákóczi-szabadságharcot követő tizenkettedik évbe vezet bennünket vissza, amikor a mai Ógimnázium helyén a vásárhelyiek akkori már álló temploma mellett egy iskola is épült, amely a fiúk számára lehetővé tette a tanulást. Így válik ünneppé gimnáziumunk, intézményeink, de az összes többi köznevelési intézmény számára a háromszáz, tanításban, nevelésben eltöltött év.

Nemcsak emlékévet, hanem évtizedeket is ünneplünk, amely 2012-ben ótemplomunk felújításával kezdődött. Ugyanis háromszáz éve 1713/14-ben épült a torony és 1721-ben a templomhajó. A templomi bútortárat megelőzve, azonban már az iskola is felépülhetett. Reményik Sándor költő szavai megelőlegeződnek: „Ne hagyjátok a templomot, / A templomot s az iskolát!”

A jubileumi évtizedünket tehát egy jubileumi év koronázza meg. De mi lehet a korona? A modern kor lehetőségeit kihasználva az ünnepséget előkészítő bizottság logót készített, amely újságunkat is díszíti, benne egy hexagon. A hatszög valódi szószekekronánkra emlékeztet, és összeköti a templomot és az iskolát. Így került ez évi Üzenet újságunk borítójának középpontjába a régi, 2012 óta újra az Ótemplomban látható szószekekronájának hangvető része. A fotóból talán jól kivehető, hogy felirat található az alján, de van az oldalán is, amelynek bibliai ígéit most jelmondatunknak használtam.

Ezek az ígék elsősorban a lelkipásztoroknak szólnak, akik arra a szószekekre mennek fel az igehirdetés szolgálatát elvégezni. Mégis Ezékiel próféta ígéje: „őrállóvá tettelek téged Izráel házában” alkalmas arra, hogy a háromszáz évet összefoglalja, és segítse benne helyünket megtalálni, feladatunkat felismerni.

Ha visszaemlékezünk, akkor az őrállóság alatt elsősorban épületeink, az Ótemplom és a gimnázium valóban a belvárost meghatározó, őrt álló szerepe jut eszünkbe. Valóban erős toronyként évszázadok óta helyükön állva hirdetik a templom és az iskola összetartozását. Azonban a próféta nem épületek őrállóságáról beszél, hanem valós, élő személyek feladatáról, amelyet Istentől kaptak elhívásul és küldetésül. Hamis illúzió tehát az épületek erősségében bizakodni, amelyre Jeremiás próféta többször is felhívja a figyelmet. Ezt tette Jeruzsálem népe, amikor a babiloni seregek a város falai alatt voltak, és Isten megengedte a város pusztulását. Már megtapasztaltuk, hogy a történelem vihara egy pillanat alatt elveheti értékeinket.

Az őrállóság rólad, neked szól! És elsősorban nem a magad személye lesz fontos, hanem azok, akik rád bízottak. Az őrálló a városfalon kémleli a vidéket, és őrzi a város biztonságát és békéjét. Jelzéssel van, ha ellenséges erők közelednek. Nem magunkért, hanem másokért, környezetünkért tesz őrállóvá Isten a családban, a munkahelyen és közvetlen környezetünkben.

Emlékezzünk ebben az évben az előttünk járó Vásárhely megnevezett és névtelenségbe burkolódzó őrállóira, és köszönjük meg a küldetésüket, hivatásukat!

A múltat azonban nem ápolni kell, mert nem beteg. Előre kell tekintenünk, de ezt most nem én teszem meg az újság hasábjain, hanem elnöktársam, Elek András főgondnok úr fogja. Őrálló vagy! Áldott karácsonyt és boldog újévet kívánok gyülekezetünk, intézményeink valamennyi tagjának, munkatársának!

Legyen úrvacsorai készletünk!

Gyülekezet elnöksége

Kedves Testvérek!

A 300 éves jubileummal kapcsolatban felmerült annak az ötlete, hogy olyan **maradandó liturgikus tárgyat** kellene készíttetni, amit a gyülekezet használni tudna, és emlékeztetné a háromszáz éves szolgálatra.

A mögöttünk lévő vírusidőszak rákényszerített bennünket arra, hogy úrvacsorai alkalmainkon a kehely használatát mellőzzük, és helyette egyéni kicsi poharakból vegyük a bort. Ezek idáig egyszer használatos műanyag poharak voltak, amelyeket a kereskedelemből kivonnak és – ahogy azt már többen is jelezték – az egyébként sem méltó az úrvacsoravételéhez.

A 2012-ben felújított Ótemplomot számtalan alkalommal mutattuk be turistáknak, akik örömmel fedezték fel úrasztalunkon a vásárhelyi hímzésű terítőt. Hol nem másutt, mint az Ótemplomban legyünk büszkék vásárhelyiségünkre!

Ezek összessége arra indít bennünket, hogy gyűjtést indítsunk **tradicionális vásárhelyi motívumokkal díszített úrvacsorai készlet** készíttetésére.

Kettő darab készlet készülne, egy az ótemplomi, egy pedig a tarjáni használatra. A készlet tartalmaz: kettő-kettő darab kenyérszító tálat, egy-egy darab boroskancsót, kettő-kettő darab kelyhet, az Ótemplomban 250 darab, Tarjánban 20 darab pici kelyhet és az egyéni kelyhek alá megfelelő számú tálcát.

A jellegzetes helyi („újvárosi stílusú”) zöld mázzal készülő liturgikus készlet tervezésével és elkészítésével **Ambrus Sándor fazekasmestert**, népi iparművészt bíztuk meg. A kelyhekre és kancsókra bibliai idézetet festetünk.

Mind az ótemplomi, mind a tarjáni úrasztalára **vásárhelyi hímzéssel díszített**, megfelelő méretű terítők készíttetését tervezzük. A terítőn megjelenő bibliai idézet: „*asztalt terítész*” (Zsolt 23,5), illetve utalás történik a háromszáz éves jubileumra, és a gyülekezeti adakozásra.

Az adakozást november közepén elindítottuk, és a jubileumi évre **meghirdetjük**. Addig lehet adakozni erre a célra, míg a teljes készlet el nem készül.

A megvalósítást a pici egyéni kelyhekkel kezdjük, amelyből minta látható a képen. Karácsonyra ebből hatvan-nyolcvan darab elkészül, terveink szerint már ebből úrvacsorázunk. Ezt követően a támogatások, adományok mértéke szerint folytatjuk a többi kegytárgy beszerzését. A nem névre szóló, de egyénileg használható kelyhek **támogatói díja 1000 Ft**. A többi tárgy elkészítésének költségéről folyamatosan istentiszteleti alkalmainkon tájékoztatással leszünk.

Adományok befizetése erre a célra a lelkeszi hivatalban készpénzben lehetséges, illetve bankon keresztül átutalással a gyülekezet számlaszámára:

11735067-20056821 (közlemény: „úrvacsorai készlet”)

Abban a reményben, hogy tervünk a 2023-as ünnepi évben maradéktalanul megvalósulhat, várjuk adományainkat!

Megmaradni és erősödni,
avagy a várakozás szolgálata

Elek András
főgondnok

„a szeretet miatt azonban inkább csak kérlek...”
(Filem 1,9)

Gyülekezeti újságunk lapjain általában évünk összegzése jelenik meg, és mivel mások megteszik ezt helyettem, inkább egy kicsit a „jövőbe kívánok pillantani” református vásárhelyi keresztyénként. Hitvallásunk alapján itt röviden le is zárhatnám az írást, hiszen nincs más jövőnk, mint Jézus Krisztus. Ő az Alfa és az Omega, ő a múlt, a jelen és az eljövendő, aki az állandóság és az örökkévalóság.

Mégis mi vár életünkre 2023-ban? Milyen lesz gyülekezetünk egy vagy három év múlva, hogyan „birkóznak meg” intézményeink az újabb és újabb kihívásokkal, tudunk-e gondoskodni a ránkbízottakról vagy segíteni az erőtlenekeket? Miként hatnak ránk a ma nehézségei, a holnap bizonytalanságai? Ennek megmondója természetesen nem én vagyok, azonban hiszem és vallom, hogy Istenünk a **megmaradás**, az **erősödés** és a **gyarapodás** reményteli

jövőképét adja nekünk.

Lehetne hosszasan sorolni az ótemplomi közösség, az intézmény- és gyűjteményfenntartó gyülekezet erősségeit, gyengeségeit, lehetőségeit vagy épp azon veszélyeket, amelyek a külvilág felől érnek bennünket, mégis e hármast – az alábbi bibliai szakasz felől megközelítve – alázatos megszólítással és kötelességtudó szolgálattal érhetjük el.

Istenünk igéjének Bibliaolvasó kalauzunk szerinti naponkénti olvasása a Szentírás újabb és újabb fejezeteire és verseire hívja fel a figyelmünket. Az idei év különleges „felfedezése” volt *Pál levele Filemonhoz*, amely talán elsöre nehezen érthető és idegen lett volna, ha nem beszéljük át és nem gondolkodunk róla férfiköri bibliaóránkon. Így viszont nemcsak megérintett e könyv, hanem vezérfonálul is szolgál, hogy miként éljük meg személyes és gyülekezeti mindennapjainkat a mában és az eljövendőben. Bár a levél címzettje Filemon, már az üdvözlés sorai is a Krisztusban hívő, szeretett közösséget emelik ki, így együttesen szól mindannyiunkhoz. Hálaadásra buzdít, akárcsak zsoltárjaink, amelynek középpontjában Isten mindent átható és megtartó szeretete áll.

Csodálatos, ahogy az „öreg Pál” alázatosan, mégis határozottan nemcsak inti, hanem irányítja és igazgatja testvérét: „*Krisztusban tehát egészen nyíltan megparancsolhatnám neked azt, ami kötelességed volna, ⁹a szeretet miatt azonban inkább csak kérlek, [...]*” (Filem 1,8-9)

Ezzel a lelkülettel éljük meg napjainkat és jövőnket: legyen ez a szereteteli parancs, amivel a ránbízottakat irányítjuk családfőként, barátként, főnökként, tanárként, munka- vagy szolgatársként az élet minden területén. Bűnvalló keresztyénként mi is tudjuk, hogy mi (lenne) a kötelességünk, és sokszor magunkon érezzük, hogy az utasítás inkább kontraproduktív irányunkban is. És itt jön az apostol mondanivalójának az előzőekben már említett eszenciája: „*tudom, hogy többet is megteszel annál, amit mondok.*” (Filem 1,21)

Ezt kívánom a kedves Olvasóknak, hogy az elmondottaknál többet tegyen meg ki-ki a saját életében – nem magunkért és mások miatti kötelességből, hanem Krisztus ügyéért. Tekintsünk tehát reménységgel teli várakozással az eljövendő felé, legyen szó adventről vagy a következő esztendőről. Mert a megmaradás iránti naponkénti hálaadásból – ahogy Pál írja Filemonék gyülekezetének: *imádságotokért ajándékul kaptok engem* – fakad Istenünk megerősítő kegyelme, a hitben való gyarapodásunk. Így szolgálatkész, alázatos cselekvéssel töltjük minden időnket, hogy egyéni életünk, családi, munkahelyi, iskolai és gyülekezeti közösségünk is erősödjék.

„Asztalt terítesz...” (Zsolt 23,5)

Kovács Máttyás és Kovács-Csapó Anikó
szervezők

A járvány és háború ellenére 2022-ben is meghirdette a Hódmezővásárhelyi Ótemplomi Református Egyházközség szeretetszolgálati adománygyűjtését. A befolyt pénzüsszegekből összeállított kb. 10.000 Ft értékű tartós élelmiszersomagokkal segíthetjük a vásárhelyi rászorulókat, leginkább iskoláink tanulóit, a külterületen élő nehéz sorsú családokat, a Sorsok Háza és a Szivárvány Otthon gondozottjait.

Az előző évben, 2021. karácsonyán összesen 1.800.000 Ft gyűlt össze. Ebből gyülekezetünk asszonytestvéreinek szorgos munkájával 232 tartós élelmiszerekből összeállított csomag, illetve 128 ún. „bon-bon” csomag készült szaloncukorral, tisztálkodási szerekkel, plüss játékokkal. Egy kedves gyülekezeti tagunk felajánlásának köszönhetően nagyobb mennyiségű dióbél is kerülhetett a csomagokba.

A szerényebb körülmények közt élő családoknak tartós élelmiszert adtunk át. Az iskoláinkhoz tartozó 117 rászoruló tanuló vagy munkatárs családja kapott ilyen csomagot (a Bethlenben 19, a Szőnyiben 48, és az Aranyossyban 50 diák), és ezen kívül 25 tanyasi családnak és 90, a Sorsok Házához tartozó gondozottnak is jutott a csomagokból a karácsonyi asztalra. Emellett iskoláinkban és gyülekezetünkben több mint 700 darab új és használt, de jó állapotú mesekönyvet is gyűjtöttünk, melyeket karácsony előtt két határon túli testvér gyülekezetünknek, a kárpátaljai Mezővári Tündérvárosi Református Óvodába, illetve a szerbiai Torontálvásárhelyi református gyülekezet óvodájába személyesen juttattunk el.

Azt tapasztaljuk, hogy egyre nő az igény az ilyen jellegű támogatásra, ugyanakkor örömteli, hogy a befolyt pénzüsszege is fokozatosan duzzad.

2022 folyamán több alkalommal is bekapcsolódtunk a Református Szeretetszolgálat adománygyűjtő akcióiba, melyhez hol élelmiszert, hol tanszert igyekeztünk gyűjteni egy nagy supermarket előterében. A Szeretetszolgálat részéről oly formán hálálják meg segítségünket, hogy az összegyűlt adományokat a vásárhelyi rászorulóknak juttatják vissza, nem pedig az ország más területein osztják szét.

Köszönjük minden kedves támogatóknak a pénzbeli, fizikai, lelki segítséget, és legfőképp az imákat. Fáradhatatlanul kitartunk a szolgálatban, mert látjuk a szükségét, az aratnivalót, de Isten elhívását is halljuk a munkára, melyhez megadja az embert és az erőt.

Gyülekezeti nap

„... tudom a te dolgaidat...”

A felelősségre buzdító Ige, a lelket építő csendesség, az Isten dicsőséget hirdető zeneszó és a közösség megélésének élménye fogta egybe azt a kellemes őszi vasárnapot, amelyen gyülekezetünk immár negyedjére lehetett együtt templomi alkalmunkon túl a Zrínyi utcai parókiakertben. A bajai gyülekezet vezetőségével megélt közös pillanatokat Benczúr Gyula testvérünk örökítette meg.

A vásárhelyi köznevelés tricentenáriumi évében az Ótemplomi Református Egyházközség és a Károli Református Egyetem Buda Béla Mentálhigiénés Forrásközpont 2022 október 5-én szakmai konferenciát szervezett *Lelki egészség az iskolában* címmel. A rendezvény helyszíne az Ótemplom, házigazdája Bán Csaba nagytiszteletű úr, aki igei szolgálattal nyitotta meg a szakmai délutánt. A napi ige - József nagylelkűsége testvéreihez - gondolatébresztő valósága a testvéri nagylelkűséget példázza, ami érzékletes nyitánya az előadásoknak. József, mint kiváló pedagógus, lelkipásztor, mentálhigiénés szakember oltalmazó szeretettel, megbocsátással mutat utat mai életünkre is.

A lelkési köszöntő után, a konferencia szakmai vezetője, Dr. Grezsa Ferenc Károli-díjas címzetes professzor, az ótemplomi Egyházközség iskolaügyi gondnoka - ismertette a Károli Gáspár Református Egyetem Mentálhigiénés segítő szakirányú továbbképzés 20 esztendő működését. A képzőhelyek révén az egyetem határon átvelő munkát végez, székhelyén kívül Illyefalva, Léva, Beregszász is helyszínei a képzésnek. A képzett mentálhigiénés szakembergárda kapcsolatban marad a képzőhellyel és egymással is, évente hálózatépítő konferencián találkoznak, erősítik meg munkájuk időszerűségét, osztják meg nehézségeiket, sikereiket, bevált gyakorlataikat. A helyi konferenciára felvidéki, kárpátaljai, erdélyi és délvidéki szakmai előadók, szakma iránt elkötelezett vendégek is érkeztek és mutatták be azt a törekvést, melyet saját közösségeikben a lelki jóllétért cselekszenek.

A szakmai fórum kezdő előadása világossá tette a hivatástudat, a küldetés, az elköteleződés fogalmait. Az elméleti ismeretek kézzelfogható magyarázatot kaptak, és erősítették a hallgatóságot abban, hogy valamely pálya betöltése lehet fizikai és lelki hajtóerő, az elköteleződéssel végzett munkát szenvedély, lelkesedés hatja át, jobb eredményhez való lelkiállapotot eredményez, egyszóval energetizál. Mindez a pálya iránti elköteleződés fokmérője és befolyásolja, jobbra teszi az életminőséget.

A tanári pálya szépségéről szólva a professzor úr kifejtette: *minden pedagógus mentálhigiénés szakember is*, ami az ösztönszerű megoldásokban, a visszajelzésekben, a pedagógiai alpműködésben érvényesülő komplex személyiségfejlesztés egyik szegmense. A pedagógushivatást gyakorló tanárok időben érkező válasza, reakciója meghatározó egy-egy probléma kezelésében, jó pedagógiai megérzéssel, kellő figyelemmel, együttérzéssel, a szeretet megnyilvánulásával közelítő reflexió pozitív mentális eredményt hordoz. A megformált, tudatos mentálhigiénés tevékenység növeli az eredmény hatásfokát, sőt olyan közhangulatot alakít ki, ahol mérséklődnek a problémahelyzetek. A tervszerű gyakorlatra mentálhigiénés

szakemberek hoztak példát Szentendréről, Kézdivásárhelyről, Szabadkáról, melyek közös vonása, hogy az iskola valamennyi szereplőjének - diákok, tanárok, szülők - kínálnak programokat, érzékenyítő tematikával segítik az elfogadást. Életkori sajátosságokhoz igazodó témák feldolgozásával szólítják meg az ifjúságot, évfolyamszinten kidolgozott területek segítik a pedagógusközösséget a megvalósításban, kiemelt témákat kínálnak a szülőknek, közösségi programokkal mélyítik a szociális készségeket, valamint a személyre szabott segítségnyújtás is helyet kap a megvalósításban. A mindennapok egészét átszövő feladat nem érvényesülhet a mentálhigiénés segítő szakember magányában, eredményét akkor nyugtázhadjuk, ha az intézményvezetés, a fenntartó képviselői támogatók, és a munkatársi közösségben sikerül mentálhigiénés szemléletet kialakítani. A közösségi szemlélet lehetővé teszi a munkacsoportokban való együttműködést, lelkes, hitéleti munkatárs, az osztályfőnöki munkaközösség tagjai, védőnő, egészségnevelő, szociális segítő, mentálhigiénés segítő együttes kivitelezése, részfeladatok elvégzése révén felismerik a projekt előnyeit, egyénileg is és csoportszinten is profitálnak a mentális közjóból.

A test - a lélek - a szellem hármására, a személyiség egészére ható helyi jó gyakorlatok is bemutatásra kerültek: Kissné Hatvani Erika gyógypedagógus 31 éve alkalmazza az Aranyossy Ágoston Református Óvoda és Általános Iskolában a lovas terápiát, míg Dóra-Tóthné Szappanos Edit a Szőnyi Benjámin Református Általános Iskola mindennapjaiba beépült népi kultúra oktatásának gyakorlatát ismertette.

A konferencia beregszászi előadói olyan protokollt fejtettek ki, mely a pedagógusok mentális állapotára fókuszál. A projekt indulásának az adta a lendületet, hogy megvizsgálták a

nagy számú pályaelhagyás okait, és az okok között nem az alulfizettség volt a vezető ok, hanem a szorongás, a korai kiégés jelei, a nem figyelnek rájuk érzése. Erre a felismerésre ad választ a mentorprogram, a mentor szakmai és érzelmi támogatással veszi körül a rá-szorulókat, segít áthidalni azokat a munkaterhekből, a megfelelésből, a viszontagságokból adódó lelki súlyokat, ami kezeletlenül korai kiégéshez, pályaelhagyáshoz vezethet.

A záró előadás - Bátkáról hozott példa - egyedülálló innovációként hirdeti a mentálhigiéné mint tantárgy helyét és szerepét az iskolában. A személyiségformálásra szánt időt megtérülő befektetésként kezeli a bemutatott minta.

Az előadások megerősítették a lelki jóllét alapvető fókuszait, így a **közösség**, a **kommunikáció** és a **kapcsolatok** minőségét. A közösségi élmény, a társakkal - család, munkatárs, diáktárs, szakmai közösség - való együttlét alapvető szükséglet, amivel együtt jár a személyes kommunikáció. A társas jelenlét optimalizálja a lelkiállapotot és állandósít kapcsolatokat, melynek minősége lelki elsősegélyt jelent az egyén számára.

A ma társadalmában napi nehézségek nehezednek fiatalra és idősebbre. Kilátástalanság, sikerek és kudarcok, veszteségek, nélkülözések, sérelmek, változó élethelyzetek korai életkorban is jelentkeznek, és hosszúra nyúlhat árnyékuk. A lelki egyensúlyvesztés - mélységétől függően - fizikai-testi tüneteket is produkál. Az árnyék elkerüléséhez, megrövidítéséhez, a testi tünetek prevenciójához ad eszközöket, módszereket a mentálhigiénés szakmai munka.

Köszönjük a konferencia előadóinak a szakmai nagyszerűséget, a példájukon bemutatott elköteleződést, a jelenlétükkel kifejezett küldetésüket. Köszönet a körültekintő szervezésért, megvalósításért.

Háromszáz évvel ezelőtt a mai Alföldi Galéria helyén kezdődött a középfokú oktatás Hódmezővásárhelyen a Bethlen Gábor Református Gimnázium és Szathmáry Kollégium elődjében. A református egyház ugyan már az 1560-as évektől tartott fenn kisiskolát Vásárhelyen, azonban annak működése még nem volt folyamatos. A fennmaradt írásos dokumentumok szerint az 1722/23-as tanévtől megszakítás nélkül folyik iskolai oktatás az intézmény falai között, így az előttünk álló tanévben ünnepeljük a helyi köznevelés fennállásának tricentenáriumát.

A jubileumi év rendezvénysorozatának kezdeteként a Magyarországi Református Egyház augusztus 27-én Vásárhelyen rendezte meg országos tanévnyitóját, amelyhez a Hódmezővásárhely-Ótemplomi Református Egyházközség vállalta a házigazda szerepét.

A gyülekezetünk és iskoláink által előkészített és szervezett jeles esemény az iskolázászlók felvonulásával indult a református Ótemplomtól a Hódmezővásárhelyi Helyőrségi Zenekar felvezetésével. A résztvevő száznál is több református oktatási intézmény képviselői együtt sétáltak át az ünnepi istentisztelet helyszínére, a Balogh Imsi Sportközpontba. Az ünnepségre mintegy 700 fő református intézményvezető, pedagógus és diák érkezett az ország minden pontjából.

A bevonulást követően Bán Csaba nagytiszteletű úr, gyülekezetünk vezető lelkipásztora a 78. zsoltár szavaival köszöntötte az egybegyűlteket:

„Amiket hallottunk és tudunk, mert őseink elbeszélték nekünk, nem titkoljuk el fiaink előtt, elbeszéljük a jövő nemzedéknek: az Úr dicső tetteit és erejét, csodáit, amelyeket véghezvitt.”
(Zsolt, 78:3-4)

Az igehirdetést Fekete Károly, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke tartotta. A Zsinat lelkészi alelnöke Pál apostol Korinthusiakhoz írt első levelének 9. részéből olvasott fel:

„Nem tudjátok-e, hogy akik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de csak egy nyeri el a versenydíjat? Úgy fussatok, hogy elnyerjétek.” (1Kor, 9:24)

Az istentiszteleten a zenei szolgálatot gyülekezetünk kántora Hegyi Bálint (zongora) és Sós Virág (hegedű) végezte. A 91. zsoltár elénekelésével közreműködött a Kotormán Szejké, Kotormán Barka testvérpár, iskolánk tanulói, a 2019-es *Fölszállott a páva* énekeskategória győztesei.

Az ünnepi istentiszteletet követően tanévnyitó beszédet mondott Bruckner László, a Magyarországi Református Egyház Oktatási Szolgálatának főigazgatója, majd a résztvevőket

köszöntötte Maruzsa Zoltán köznevelésért felelős államtitkár. Az ünnepség utolsó részében a Makkai Sándorról és Imre Sándorról elnevezett református köznevelési díjakat adták át. Az ünnepi eseményen több énekszámot hallhattunk a három hódmezővásárhelyi református iskola egyesített tanár-diák összkara előadásában, Csorba Emese vezényletével és Borsos Annamária zongoraművész közreműködésével.

Az országos eseményt a Magyar Televízió rögzítette, és azt másnap a Duna televízió felvételről közvetítette. A felvétel az ótemplomi gyülekezetünk YouTube csatornáján megtekinthető.

A tanévnyitó után a jelen lévő intézményvezetők részére a Zsinati Oktatási Szolgálat főigazgatója és munkatársai az elkövetkező tanév feladatairól tartottak tájékoztató értekezletet, melynek befejező eseményeként a magyar Református Szeretetszolgálat 50. tanszerekkel megtöltött iskolatáskát adományozott az Aranyossy Ágoston Református Óvoda és Általános Iskola diákjai számára. Korábban a meghirdetett országos gyűjtési akcióhoz gyülekezetünk is csatlakozott, ahol önkénteseink mintegy 230 ezer forint értékű tanszeradományt gyűjtöttek össze.

Az ünnepi tanévnyitót és az ebédet követően lehetőség nyílt arra, hogy a több száz résztvevő – érdeklődésének megfelelően – ismerkedjen városunkkal, egyházközségünk intézményeivel.

A gimnázium épületében és a Szőnyi iskola központi telephelyén lehetőség volt az intézmények megtekintésére, segítőkink, mint házigazdák, bemutatták a helyszíneket, az ott folyó munkát. Önkéntes alkalmi idegenvezetőink segítettek megismerni a belváros nevezetességeit. Egymást érték a csoportok az Ótemplomban is, ahol fogadtuk a betérőket, bemutattuk és ismertettük templomunk történetét, nevezetességeit, kiemelkedő lelkipásztor elődeink munkásságát és gyülekezetünk mai életét.

Az ünnepi esemény előzetes szervezésében, a helyszínek előkészítésében, a rendezvény napján a parkolás, a regisztráció, a vendéglátás és a délutáni programok lebonyolításában a három iskola és gyülekezetünk tagjai közül sokan fáradoztak. Arra törekedtünk, hogy minden résztvevő számára kellemes és szép emlék maradjon a Vásárhelyen töltött nap. Hálásan köszönjük a szervezők, segítők és lebonyolítók áldozatos munkáját!

„Az igazak segítséget kapnak az Úrtól, erőt a szükség idején.” (Zsolt, 37:39)

Órára óra, napra nap, évre év jön, aztán tizedekbe sűrűsödnek a tanévek, majd negyed századot ünnepel a Szőnyi zsolttáros emlékmene, míg nem 2022-től három évszázados történelmét írja Hódmezővásárhelyen a református köznevelés. S miként fordul az idő kereke, mintha gyorsulni látszana a szekér. Míg egy-egy hittan órán csak vánszorog a számlapon a mutató, az asztali naptáron már másodpercnyi huzatszellő pörget heteket. Az iskolai folyosó osztályablóin évtizedeket sétál be órányi múltidézésében a visszaemlékező öregdiák, és csak mosolyog az az első néhány nyugdíjba vonuló rabmagyar, aki Isten szolgálatába állította örváltásnyi hosszúságú tanári életét, hogy munkája nyomán újabb órallók emelkedjenek.

Kérjétek és adatik nektek, keressetek és találtok, mert a zörgetőknek megnyitattik. „*Kérj jelt Istenedtől, az Úrtól, akár lentről, a mélyből, akár fentről a magasból!*” Miért mondanánk, hogy nem kérünk? Talán, mert kicsinyhitűséggel vádolna a mi Gondviselőnk? „*Maga az Úr fog nektek jelt adni*”, akkor is, ha nem kéri. „*Én pedig és a gyermekek, akiket az Úr adott nekem, intő jelek vagyunk Izráelben a Sion hegyen lakó Seregek Urának akaratából.*” A Szőnyi Benjámin Református Általános Iskola jelajándékokkal van tele. Van-e hozzá, kértünk-e már hozzá Istent látó szívet? 25 évvel ezelőtt, kezdő tanító koromban történt. Három osztálynyi, mintegy 46 fős maroknyi gyerekcsapat gyülekezett a Deák Ferenc utcai iskolaépület omladozó falai között az 1996-1997-es tanév záró istentiszteletére. Ígéretet kaptam Istentől, így szólt: „*Feldúlt országod pusztán heverő romjai még szűkek lesznek az ott lakóknak, ...*”. Milyen nevetségesnek tűnt! Aznap iker tanítványaink kilépő papírait találtuk a nem létező tanári szoba nem létező asztalán. Iskolát váltottak, mert itt nem láttak jövőt. Ma már az unokák is idejárnak!

Nemcsak égi, de földi jelekbe is beleláthatunk. 1993-ban írták azt a jegyzőkönyvet, amelyben egyetlen napirendi pontot tárgyaltak, Hódmezővásárhely református iskolaügyét. A Hódmezővásárhelyi 12 Jogutód Református Egyházközség Nagypresbitériuma arról hozott döntést, hogy a Bajcsy utcai óvodának, a Petőfi utca 6. szám alatti általános iskolának és a Bethlen Gábor Gimnáziumnak tulajdonlására és fenntartására nyújtanak be igényt. Akkor is voltak kételkedők: „*1992 februárjában tárgyaltuk már ezt az ügyet, már akkor is késő volt!*” Mások így: „*Jogos az igényünk!*”, „*Atyáink örökségéhez ragaszkodjunk!*” Ilyen hang is volt: „*A költségeket az államnak és a városnak kell vállalnia, az iskoláknak pedig meg kell őrizniük régi hagyományukat, hogy nyitottság és türelem jellemezze.*” 5 fős Iskolabizottságot választottak, közülük hárman már az égi padban ülnek, teremő Istenük

előtt vizsgáznak.

A tárgyalásnak számos résztvevője volt. Micsoda névsor! Mintha csak a szőnyisek szülei, nagyszülei, dédszülei között lapozgatnánk: Kun Károlyné, Égető Lajos, Dr. Márki-Zayné Imre Katalin, Földesi Sándor, Dányi József; valamennyien egy akarat: induljon újra a protestáns nevelés a városban!

A Deák Ferenc utcán kaptunk kétértelmű színhelyet, hogy házon belül próbáljunk szimbiózisban élni más fenntartók idegen iskoláival. Az első évfolyamok tantermi üzenetei között nem volt már többé tabu Isten szava. Évtizedekre előre vetítettük magunknak az Úr Ábrahámnak adott ígéretét: „*Annyi utódod lesz, mint égen a csillag, vagy mint homokszemek a tenger partján.*” Talán még a gyermekész memóriája is őrzi ennek emlékét. Mindeközben fantom iskolának nevezte a helyi sajtó a Szőnyit, és csak kevesek reményében élt elevenen a jel. 1998-ban „önfia vágta sebé”, mert az első lehetséges felső tagozatot nyitó ötödik évfolyamnak éppen a református gimnázium nyolcosztályos képzése zárta útját. 12 diákból 2 maradt a Szőnyiben, így egy ténylegesen nyíló felső tagozatra újabb egy évet kellett várni. Az első nyolc év után, öt költözéssel a hátunk mögött léptük át gyermek létszámban az első 100 főt, pontosan 20 évvel ezelőtt. Nehéz vándorévek jöttek a történetünkben. De mert imádságos életünket újabb tanártársak hite erősítette fel, a csendes növekedés mellett lelki házzá épültünk. Hogy a szőnyis lelkek száma elérje a második 100 főt, újabb 11 évbe telt. Egyre erősebben vált láthatóvá az ígéret: szűkültek a falak.

Vágyta a szívünk Szőnyi Benjámin születésének 300. évfordulóján a 300 fős diáklétszámot, de egy híját hagyta még az Ég. A harmadik 100 főhöz 5 évre volt szükségünk. Ekkorra már emelet magasodott a földszintre, beépült az iskolaporta, és a mai Angyalvárat körbezsibongta a sok gyerek. Megvettük hát a körbenőtt Deák Ferenc utca 6/a épületét. A felső tagozaton is elindultak az évfolyamonkénti páros osztályok. Nem a nagy sereg, és nem az erős ló ment meg, mert aki ezekben véli erejét, hamar megszégyenül. Emberé a munka, Istené az áldás. Volt és van, aki öntöz, aki plántál, de a növekedést Isten adja. Annak adja, akinek akarja. De aki kevesen hű, arra többet bíz ezután. A négy évvel ezelőtti elsősök beiskolázását szervezendő, imádság előzte meg a Suliváro megnyitását. Az épületszükség kívánta a kérdés feltevését Isten felé: „*Uram, ne úgy legyen, amint álmodozzuk, legyen, ahogyan Te akarod! Ha kipurcsolt a megoldásodat, mutass erre egyértelmű jelet! Szólhasson a szánk termékenyen!*” Mondhatnám, düledeztek a falak, annyi érdeklődő óvoda szülője várta azon a délutánon a Szőnyi iskolai bemutatkozását. Nem volt kétséges a jel.

2018 szeptemberére a diákszám elérte a háromszáz főt, rá négy évre pedig a négyszázat is. Ma alsó tagozaton minden évfolyamon 3 osztállyal dolgozunk. Kinőttük a színhelyünk épületét, és a Pávasház elsősöket ölelő falai is szorosakká lettek hamar. Új városvezetők

ruhánk szűkebbnek bizonyult a réginél, csekély támogatásért magas árat kér a Petőfi utca 6. szám alatti épületért, ahová eleink először megálmodták a kisiskolát. Ma ennek felső emelete áll csak rendelkezésre, így az összetartó nevelőket 3 telephely szabdalja.

Istennek Pál apostolt intó szavai ma is elevenen szólítanak meg: „*Ne félj, hanem szólj, és ne hallgass, mert én veled vagyok, és senki sem fog rád támadni és ártani neked, mert nekem sok népem van ebben a városban.*” A Példabeszédek szerint „*a hosszú várakozás beteggé teszi a szívet, de a beteljesült kívánság az élet fája.*”

A Szőnyi Benjámin Református Általános Iskola, az élet fája. „*A város főútjának közepén, ...amely tizenkétszer hoz termést, ...és a fa levelei a népek gyógyítására szolgálnak. Nem lesz többé átok a városon...*”

Az ötödik és a hatodik nap

Vajnai Márta

tanító, reformátushittan-oktató

„Szívárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.”

- olvassuk Mózes első könyvében a 9. fejezet 13. versében Isten kijelentését. Ez a mondat lett a 2022-2023-as tanév igei mottója a Szőnyi Benjámin Református Általános Iskolában. Noé történetével ismerkedtek a szőnyis gyerekek szeptember második tanítási napján. A csendesnap alkalmat adott rá, hogy a történetet mindenki megismerje részleteiben is. Játékok, felolvasás, dramatizálás, kézműveskedés, a bibliai idézet megtanulása, egyéni és közös alkotások készítése tette ezt lehetővé mindhárom iskolaépületünkben. A napkezdő áhítaton való elcsendesedés, imádság és közös éneklés felidézte mindennapos szép szokásunkat: Isten igéjével, az ő szavával kezdeni minden munkát, a napenkénti tanulást is.

Noé története és annak szereplői azóta is visszaköszönnek reggelente a Deák Ferenc utcai áhítatokon. Az állatsereglet újabb és újabb tagja kerül elő hetente több alkalommal is. Az Úr teremtette meg valamennyit a teremtés ötödik és hatodik napján. Valamennyiről látta Isten, hogy jó. Majd valamennyi állatfajtaból megmentett egy-egy párat Noé bárkájában.

Jó rácsodálkozni arra, hogy mennyiféle állat szerepel a bibliai történetekben. Ritkán jutnak főszerephez, néhol épp csak felvillan egyik-másik, máshol pedig egy történet meghatározó szereplője, az esemény nélkülözhetetlen része lesz. Azon túl, hogy ismerkedünk a bibliai történettel, egy kicsit alaposabban is megvizsgáljuk a kiválasztott állatot. Ahogy a tanítás mindennapjait átszövi a komplexitás, úgy része az áhítatnak az is, hogy az igei utalás és értelmezés mellett biológiai ismeretekkel is gyarapodunk.

Rácsodálkozni egy-egy állatra nem csak gyermekként lehet, érdekességekre, különleges

tulajdonságaikra felnőttként is fogékonyak vagyunk. Az általuk jelképezett jó és rossz emberi tulajdonságokkal, gondolatokkal pedig valamennyien közelebb kerülünk a bibliai történethez és annak üzenetéhez.

A kígyó az első állat, amely felbukkan az Édenkertben, és ma is a kísértés jelképe. A holló a bárkából kiröppenve nem hoz jó hírt a felszáradó földről, de Illésnek a megmaradást jelentik a gondoskodó hollók. A galamb Noénak reményt hoz és Isten beteljesült ígérését: hogy túléli az özönvizet. Az Újszövetségben Isten Szentlelkének jelképe a galamb. A sas az erő és hűség képe a Bibliában, ahogy a valóságban is hűséges egy életen keresztül a párjához és fészkéhez. Az oroszánt az állatok királyának tartjuk, mert a szavannák legerősebb ragadozója megjelenésében is pompás, tekintélyt parancsoló. De ennek az állatnak is parancsol az Úr, és ha kell, hát bezárja a száját, ha éppen Dániel megmentése a tét. A békák, szúnyogok, böglyök és sáskák hada csapássá válik, ha az Úr a hatalmát akarja megmutatni. A pompás páva nemcsak Salamon király fényűző udvarának volt mutató színfoltja, hanem nekünk is kedvessé vált, mióta a Pávás házban tanulnak a mindenkori elsőseink.

Jézus úgy szeretne összegyűjteni és egyben tartani bennünket, ahogy a kotlós gyűjti szárnya alá csibéit. A kakas a templomok tetejére is felkerült, hogy Péter történetén keresztül emlékeztessen bennünket, mennyire fontos a hűség és hitvallás. A számár megbecsült állat volt a bibliai időkben, és nem a makacsság és ostobaság megtestesítője, mint ma. Sőt Jézus virágvasárnapi bevonulásának fontos kelléke volt.

Sorolhatnánk még az állatok hosszú sorát, a legapróbb hangyától a leghatalmasabb cetig.

Soroljuk is őket reggelente a gyerekek nagy örömére és Isten dicsőségére. Csodáljuk és áldjuk a Teremtőnket az állatvilágért.

Reggelente felcsendül a régi énekeskönyvünk 160. dicsérete, annak egyetlen verse. Életben tartjuk, megőrizzük a régi éneket, mert az új énekeskönyvben már csak dallamában él tovább:

„Minden teremtett állatok
az Úristent áldják.
Néki sok ezer angyalok
- Szent, szent, szent - azt mondják.”

Hangolda

Lantosné Schmidt Klára
tanító

Öcsém tanyasi tanító bácsija nyomán vettem a bátorságot, hogy egész osztálynyi gyerekkel próbáljak együtt furulyázni. 30 évvel ezelőtt egy szegedi általános iskolában vettem fel az ötletet, s a vezetés mellém állt: a két leendő első osztálynak megvásárolták a hangszereket.

Minden újabb hang bevezetése mondókák, versek ritmikus fűjásával történt. Betűskottákat készítettem az ábécéshangok segítségével.

A Szőnyi Benjámin Református Általános Iskolában 16 évvel ezelőtt fogalmazódott meg bennem újra a furulyaoktatás gondolata. S itt is méltányolták az ötletet: első osztályosaim megkapták a hangszereket. Naponta zenéltünk, énekelünk a régi koncepció alapján, kibővítvé az utánzás és hallás utáni furulyaoktatással.

Ez a módszer továbbfejlesztését követelte. Hallottam a színkotta segítségével történő zeneoktatásról, s ennek utánanézve megtartottam saját betűskottáimat, de a betűket különböző színekkel jelöltem a gyerekekkel. Minden belépő új hanghoz felhasználtam az olvasás-tanításban alkalmazott hívóképeket, melyeket a hangjegyzetbe rajzoltak az adott színnel, s a betűvázolóhoz hasonlóan körülírtak, majd köré rajzoltak az elsősök.

Immár minden évfolyamon minden osztálynak az iskola biztosítja a hangszereket. Az új hangok bevezetéséhez továbbra is mondókák, versek ritmikus fűjása a segítség. Megszilárdításuk az olvasókönyvvel egyező hívóképek használatával történik. Az idei tanévtől a *Hétszínvirág* című mese virágszirmai is segítik a fejlődést, kapcsolódási lehetőséget teremtve az olvasás-szövegértés területtel. Hangjaink színes méhecske formájában is megjelennek a „Hang-kaptárban”, így erősítve a beporzók iránti tiszteletet és védelmet a lelkekben. Maradt a hangok színekkel jelölése, s egy színes, tapintási ingerre is épülő fogástáblázat

használata. Az első évfolyamon csak betűskottára átírt népdalanyagot alkalmazunk Forrai Katalin: *Ének az óvodában* című kötete alapján, így is segítve az óvoda-iskola átmenetet. Második évfolyamtól történik az ötvonalas rendszer bevezetése. Az első osztályban használt színekkel karikázzák be a gyermekek a fekete kottafejeket: megkeresve a kottában az azonos hangokat, s így fokozatosan színesedik a kottakép; megkönnyítve a látvánnyal a furulyázást, melyet mindig állva végzünk a levegővel való helyes gazdálkodás érdekében. Harmadik-negyedik évfolyamra lassacskán kialakul a fejekben a hangok vonalrendszerbeli helye, s fokozatosan elhagyjuk a színezést. Eddigre már a választott tankönyv dalanyagát használjuk - kiegészítve kétszólamú művekkel, illetve a *Református énekeskönyv* egyszerűbb zsoltáraival, dicséreteivel. Ötödik évfolyamtól a tanultak szinten tartása a cél az ének-zene és egyházi énekórákon.

Az óvodából érkező gyermekeknél a rendszeres furulyázás segítséget jelent a testséma kialakításában, a téri orientáció és a finommotorika fejlesztésében. A versek, mondókák a fonémahallást, a hangfelismerést és -differenciálást szolgálják. A tiszta, érthető beszéd, a hallás- és ritmusérzék, a figyelem időtartamának és tartósságának növelése, az auditív és vizuális emlékezetfejlesztés, az elvont gondolkodás előkészítése, megerősítése mind-mind pedagógiai célok és eredmények.

Ezen „kézzelfogható” előnyök mellett természetesen megjelenik a pozitív érzelmek átélésének lehetősége, a szociális hátrányok kompenzációja is. A zenélés oldja a szorongásokat, a belső feszültségeket az egyénben. A közös muzsikálás fejlesztően hat a közösségélmény átélésére. A zenetanulás segítséget jelent a hátránnyal indulók felzárkóztatásában, a tehetségek felismerésében, gondozásában, színesíti a személyiséget.

A furulyaoktatás hozzájárul az iskolai, egyházi ünnepek színesítéséhez, a közösségfor-

Dicsérjétek dobbal, körtáncot járva, dicsérjétek citerával és fuvalával! Dicsérjétek csengő cintányérral, dicsérjétek zengő cintányérral! Minden lélek dicsérje az Urat! Dicsérjétek az Urat!”

Bacsáné Lévai Krisztina és Balázs Mónus Anikó
osztályfőnökök

Pünkösddvasárnap először gyógynövényekkel ismerkedtünk, különleges lekvárokat és szörpöket kóstoltunk Zsuzsika néninél Rugonfalván. Majd ünnepi ruhát öltve készültünk az istentiszteletre, ahol a népviseletbe öltözött székyelykeresztúri gyülekezet fogadott minket nagy szeretettel. Felemelő érzés volt ilyen közösségben részesülni az úrvacsora sákramentumában. Az istentisztelet után szeretetvendégséggel készültek, itt volt alkalmunk

Utolsó napunkat Déván töltöttük. A felvonó nem működött, így újabb gyalogos várhódításra indultunk. Ki-ki szabadon választhatott, erőnkől függően két útvonalon mentünk fel. A vár egy része felújítás alatt állt, de így is káprázatos volt a kilátás a várfalakról. Végül a helyi gyorsétterem kínálatát kihasználva pótoltuk az elvesztett energiát, és immár jóllakottan indultunk utolsó úticélunk, Arad felé. Itt furulyaszóval, énekléssel, versekkel és mécsesek gyűjtésével emlékeztünk meg a vértanúkról. A hetedik évfolyam két osztálya immáron baráti közösséggé kovácsolódva, élményekkel telve, kellemesen elfáradva ért haza.

A népi kultúra oktatásának szerepe a Szőnyi Benjámin Református Általános Iskolában

A népi kultúra oktatásának legfőbb szerepe – ha röviden és lényegre törően szeretnék fogalmazni - az életöröm, az élmény és a játékoság megtapasztalása. Hatalmas örökségünk saját anyanyelvünk, néptáncaink, népdalaink, népmesekincsünk, mely meghatározza magyar mivoltunkat. Népdalainkból akár 200 000-et énekelhetünk, míg népi játékokból a Magyar Tudományos Akadémia Zenetudományi Intézetének lejegyzése alapján 33 000-et játszhatunk el. Mi a Szőnyiben ezt a kimeríthetetlen szellemi kincset felhasználva oktatjuk gyermekeinket úgy, hogy az egész személyiségüket komplexen fejlesztjük, a gyermek egészére, hármasságára - test, lélek, szellem – hatást próbálunk gyakorolni. Hogyan tesszük ezt?

Egyrészt aktívan. Amikor valaki zenél, improvizálva táncol, énekel, azonosul a szerepével, akkor érzetek képződnek a lelkében, mellyel így az érzelmeit is feldolgozza. Másrészt passzívan, hiszen mikor népmesét, népdalt hallgat, belehelyezkedik az adott énekes, szereplő helyébe. Ez is érzelmeiket indukál a hallgató gyermek lelkében, amely elősegíti a hallottak feldolgozását. Tehát mindkét esetben a tanulási folyamat az egész személyiséget érinti, összetett fejlődést eredményez. Milyen határfoka van ilyen módszerekkel tanulni? Hazánkban a közelmúltban végeztek egy kísérletet Tatán egy művészeti iskolában, két iskolai osztályt bevonva. Első osztálytól kezdve figyelték a gyermekek teljesítményét, kognitív képességeit, érzelmi intelligenciájukat. A harmadik év végére azok, akik néptáncoltak, népdalokat énekeltek, népmesén nevelkedtek, 10-20%-kal jobb teljesítményt értek el a fentebb felsorolt, vizsgált területeken. Hisszük, hogy a mi tanulóinkat is a jobb teljesítőképességre ösztönözzük számos lehetőséggel, amit kínálunk nekik. Ezekből válogattam néhányat:

- mindennapos testnevelésbe „ágyazott” heti két néptáncóra minden évfolyamon,
- komplex tanórák tartása olvasás, matematika, ének-zene, technika, vizuális kultúra területén,
- kiemelt népdaltanítás mellett jó gyakorlatként furulyaoktatás már első osztálytól,
- projektnapok szervezése, melyben megjelennek a népi mesterségek - nemezelés, fazekaság,
- magyar népmese napja, magyar népviselet napja, nemzeti összetartozás napjának méltó megünneplése,

- Tulipántlika – azaz színpadi bemutatója a tanultaknak egy kulturális est keretében,
- különféle népi kultúrához, népi élethez köthető pályázatokon, rajzversenyeken való részvétel,
- múzeumlátogatások, osztálykirándulások.

Saját munkámban, tanításomban is sokkal inkább megjelenik a néprajzhoz vonzó érdeklődésem, amióta a Szőnyiben tanítok. Nemcsak arra gondolok, hogy néptáncpedagógusként hat osztállyal táncolok éppen az idei tanévben, hanem néprajzsként, művelődésszervezőként, hagyományismeretet oktatóként megtalálnak olyan feladatok, kihívások, lehetőségek, melyek engem is innovatív kezdeményezésekre, jó gyakorlatokra ösztönöznek. Így 2018-ban megrendeztem az első városi néprajzi vetélkedőt óvodások számára, melyet a későbbiekben is folytatni szeretnék. Több pályázatban is sikerrel szerepeltek tanítványaim, ezek között volt a *Mutassuk meg, mennyire tudunk még őz-ni!* nyelvjárási pályázat vagy a *Magyar népviselet napja 2022* pályázat.

Nagy kihívást jelentett számunkra a 2021 adventjére tervezett online szőnyis adventi kalendárium megalkotása. Vári Csaba informatikus kollégámmal együttesen dolgoztunk azon, hogy 24 nap csokrába fűzzük diákjaink elektronikusan rögzített produkcióit, hogy adventi meglepetésként naponként kedveskedhessünk a naptár kattintóinak. Legnagyobb munkáim közé sorolom a tavalyi tanév során megjelent *„Muti-boszi és Gumimaci” – avagy mai gyermekjátékok Hódmezővásárhelyről* című kutatásomat, melyet a Szőnyi iskola udvarán állva, gyermekeket megfigyelve, megkérdezve végeztem. Tele vagyok még ötletekkel, tervekkel, hogyan tudjuk még közelebb hozni a gyermekek és családjaik számára a népi életet, népi kultúrát, amely minden megoldandó feladat, probléma, lelki baj gyökere és megoldása is lehet.

Hiszen *„a hagyomány nem a hamu imádása, hanem a tűz továbbadása”*. (Gustav Mahler)

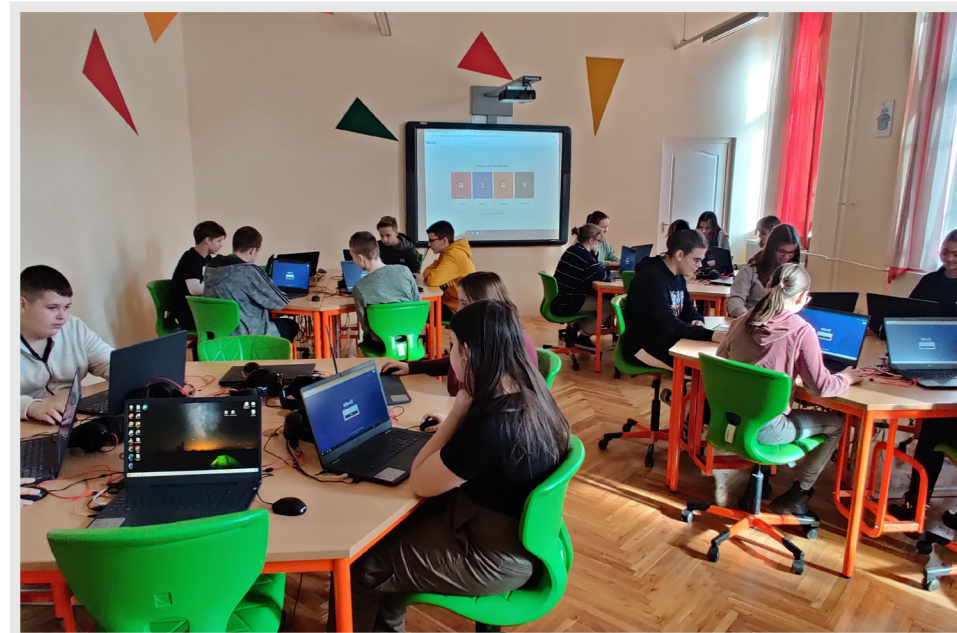
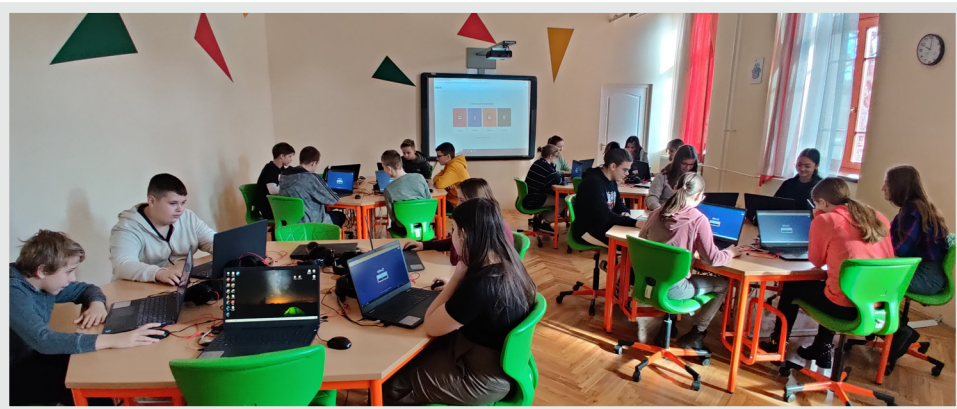

„De én hálaéneket zengve áldozok neked, és amit megfogadtam, teljesítem.”
(Jónás könyve 2:10)

A Szőnyi Benjámin Református Általános Iskola közel harmincéves múltra tekint vissza. Hódmezővásárhely református oktatásügyének 300 esztendőös történelmében meghatározó színfoltta vált az egykor egy osztállyal elindult alapfokú közoktatási intézmény.

A Szőnyi működésének kezdeti időszakában nem csupán a tanulólétszám volt alacsony, hanem a tárgyi-infrastrukturális feltételek sem kínáltak kiemelkedő lehetőségeket. Adományként érkezett néhány használt asztali számítógép, amely lehetővé tette a számítástechnika oktatásának megindítását az iskolában. Egy gép előtt több gyermek dolgozott egyszerre. Az informatikai eszközök akkor még egyáltalán nem voltak elterjedve, így nem lepődött meg a tantestület, amikor a PC rövidítés jelentésének meghatározásakor a feladatlapra a „pici ceruza” fogalom került megjelölésre egy dolgozatírás alkalmával.

Az intézmény megálmodói, életre hívói tudták, hogy városunkban igény és szükség van a keresztyén értékrend megteremtésére általános iskolai keretek között is. A Teremtő áldásával, a szülők bizalmával, a diákok szorgalmával és a kollégák fáradhatatlan munkájával teltek a napok, az évek és – már mondhatjuk, hogy – az évtizedek. A tanulólétszám növekedésével és a telephelyek bővülésével párhuzamosan gyarapodott az eszközparkunk is. Több nyertes pályázatnak köszönhetően fokozatos volt a laptopok, tabletek, nyomtatók, interaktív táblák, projektorok, majd interaktív panelek beszerzése. A modern technika, az internet,

a közösségi portálok begyűrűztek, majd fokozatosan teret hódítottak a gyerekek körében és a társadalomban is, így napjainkban az IP rövidítés alkalmazásakor valamennyien tudjuk, hogy a digitális kultúra egy újabb állomásához érkeztünk.

A 2022/2023. tanévre a XXI. századi ember elvárásainak megfelelően, fejlett informatikai park áll rendelkezésünkre a gyerekek nevelésének megsegítésére. Míg a Deák Ferenc utcai bázison elegendő számú lappal rendelkezünk a digitális kultúra tantárgy oktatásának megalapozásához, addig a Petőfi utcai épületben 30 állomással rendelkező szaktanteremben zajlik a tananyag elsajátítása. Lehetőségünk van IKT-eszközök alkalmazására, amelyet kiegészítünk a valamennyi tanteremben található digitális panel, illetve projektor használatával. Mindezen eszközök az egyes tantárgyak tudástartalmának hatékonyabb átadásán túl lehetővé teszik a digitális országos mérések maradéktalan elvégzését. A flopilemez kezdetleges adattárolási eszköztől nagy utat jártunk be a diákok és kollégák e-mail-címmel, valamint online kommunikációs felületen történő kapcsolattartásáig, a felhőszolgáltatások igénybe vételéig.

A fejlődés nem áll meg, és lépést tartunk a mindennapokkal: online órákat tartunk, elektronikus tananyagtartalmakat fejlesztünk, barangolunk a világhálón, számítástechnikai programokat alkalmazunk és fejlesztünk. Mi lesz a folytatás? Mi lesz a jövő? Ezt csak az Örökévaló tudja.

Bölcsesség, türelem és nemzeti felelősségérzet. Ez jellemezte a szüntelenül munkálkodó, terveket szövő és megvalósító Szeremlei Sámuel (1837-1924). A kivételes munkabírási férfiú 1912-es önéletrajzában így vallott önmagáról:

„Nekem az volt a sorsom, hogy ahova hívtak, ott mindjárt dolgot is adtak.”

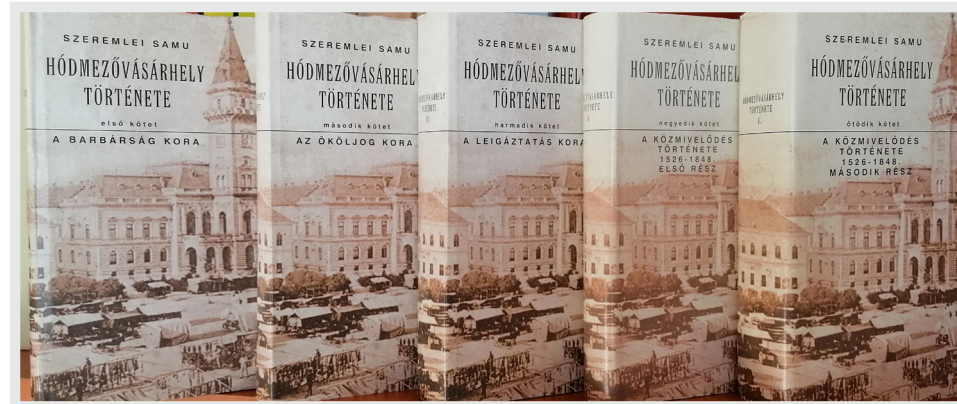

Hódmezővásárhely legismertebb református lelkészének a nevét utca, egy református óvoda és egy három évtizedes múltra visszatekintő helytörténeti szellemi műhely, a Szeremlei Társaság is viseli.

Nem véletlenül. Fél évszázadot töltött Vásárhely szolgálatában történetíróként, református lelkészként és a református közoktatás egyik nagy hatású szervezőjeként.

34 évesen került Vásárhelyre, és haláláig, 1924-ig a városért dolgozott. Teológiai tanulmányait követően orvos akart lenni, de a történelem iránti érdeklődése és érzéke is nagyon hamar megmutatkozott. Mindössze 30 éves volt, amikor a kiegyezés évében közzétette az 1848-49-es szabadságharcról szóló munkáját. A millennium kapcsán nagy dologra szánta el magát: elvállalta Hódmezővásárhely történetének a megírását.

Nem túlzás azt állítani, hogy Szeremlei Sámuel a modern magyar történetírás egyik úttörője volt, akinek műveit ma is levehetjük a könyvespolcra, mert kutatási eredményei időtállóak. Az ötkötetes városmonográfia megírásához minden lehetséges forrástípust felhasznált: a levéltári forrásokon kívül néprajzi kutatásokat végzett, és közvetetten a vásárhelyi

embereket is megszólaltatta. Újat hozott abban is, hogy művének elkészítéséhez régészeti ásatásokat végzett.

Szeremlei Sámuel azonban református lelkészként, valamint egyház- és iskolaszervezőként is jelentős életművet hagyott hátra. Ha történészként arra törekedett, hogy a múltból adjon képet a jelennek, a református egyházon belül vállalt tisztségei mind arra szolgáltak, hogy a jelenben váljék népe sorsának értő alakítójává.

2024-ben lesz 100 éve annak, hogy Szeremlei Sámuel meghalt. Az idén harminc éves jubileumát ünneplő Szeremlei Társaság szeretné felhívni minden ótemplomi gyülekezeti tag figyelmét arra, hogy Szeremlei Sámuelre – amellet, hogy városunk első történetírója volt – református lelkészként, egyház- és iskolaszervezőként is tekinthetünk, aki hatalmas örökséget hagyott Vásárhelyre. A nevét viselő társaság ezen a helyen is szeretné kinyilvánítani azon óhaját, hogy e neves férfiú halálának centenáriumát a Hódmezővásárhely-Ótemplomi Református Egyházközséggel együtt méltó módon kívánja megünnepelni.

A napok szürkébbre fordultak, elvesztek a színek, a napsütés. Megfáradt az emberiség, megfáradt a világ, megfáradtak az emberek.

Az Ószövetség népéhez hasonlóan mai világunkban is várakozunk, és ez felerősödik az adventi időszakhoz, a karácsony békességet hirdető ünnepéhez közeledve.

Várakozik a megtépázott 21. századi történelem a békére, a harcok szünetére és beszüntetésére. Várakozik a társadalom a megnyugvásra, az ellentétek elcsitulására, várakoznak a pedagógusok, várakozik az ember. Lelki békére, csendességre vágyunk, mindennapjainak kiszámítható biztonságára. Emberi, szakmai kapcsolataink megújulást óhajtoznak, szűkebb és tágabb környezetünk szomszédjához a megcsendesedést. A sötétség közeledtével vágyunk újra a fénybe, és várjuk a bárány és az oroszlán megbékélését. „...a teremtet világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését.” (Róm.8;19)

Ennek a várakozásnak, az idő múlásának elhordozására csak az a reménység adhat erőt, hogy a sötétséget világosság váltja majd fel...

Mozgalmas nyár készítette elő a 2022/23-as tanévet a református intézményekben Hódmezővásárhelyen. Sokunknak már a június sugalmazta, hogy ez nem a szokásos rutin, most más is van a levegőben. Egy emlékbizottság 2021 óta dolgozott azon, hogy a jubileumi tanév kezdetére minden előkészüljön. Ennek mintegy főpróbájaként az utolsó augusztusi szombatra, 27-ére Országos Református Tanévnyitóra készültünk, amivel egyrészt búcsúztunk a szünidőtől, másrészt megnyitottuk a tricentenáriumi tanévünket. Az ünnepség méltó nyitánya lett az emlékévknek, a tervek megvalósultak, az energiák megtérültek. A város szívéből, az Ótemplomtól indulva vonultunk a katonazenekar kíséretével a Balogh Imsi Sportcsarnokba a bethlenes zászló felvezetésével. Súlyos feladat a zászló fizikai hordozása, de szellemiségének megfelelni legalább akkora kihívás. Ehhez méltó ünnepségre készültünk, s a több mint 700 néző kíséretében zajló rendezvény ezt is tükrözte. Mindenki a helyén volt, a közösség munkájának eredménye összpontosult ott, az emlékévk jelmondatát szimbolizálva: „Bethlen 300 – Iskola a hazában”.

A megelőző hónapokban logót terveztünk, jelmondatot és küldetésnyilatkozatot alkottunk, ezeket formába öntöttük, készültünk. A reprezentálást segítő apróságokhoz is sokak kreativitása és energiája kellett. A részletek áttekintése és összekapcsolása, a megvalósulás és átadás öröme az ünnepre készülők érdeme. Az ünnepi évkönyv, a kitűzők, tollak, prospektusok szerkesztése és átgondolása minden intézményt megmozgatott a szünidőben, amihez a motivációt a közös cél biztosította.

Rohamtempót diktált a Beszédes-épületszárny kivitelezésének befejezése, aminek határ-ideje kőbe volt vésve, holott számtalan tényező nehezítette. Az utolsó napokra temérdek feladat hárult a technikai dolgozókra is, hogy az évnnyitó szombatján az ország református intézményeiből idelátogató prominens vendégek jó benyomással távozhassanak a rendezvényről, illetve az ebédről, amit az új épületszárnyban fogyaszthattak el. Ez olyan találkozási pont volt, ahol közös érték mentén találkozhatott városunkban a református közoktatás képviselője. Nekünk háromszázadik, másnak egy a sokból, de a cél évszázadok óta ugyanaz maradt: megőrizni és továbbadni a keresztyén nevelés eszenciáját. Aki a „torony alatt született”, annak mást ad a bethlenesség, mint annak, aki máshonnan kapcsolódik be, de a jelmondat mindenkit megszólít, aki a református oktatásban munkálkodik.

A 300-as emlékv tervezése a régi iskolavezetés kezében összpontosult, míg a kivitelezés az új vezetés feladata volt augusztustól. A rendezvények hónapról hónapra zajlanak, két konferencián vagyunk túl, egyrészt egy pedagógiai témájú mentálhigiénés konferencián, illetve az RPI-vel közösen rendezett református internátusvezetők és nevelők szakmai találkozásán. Mindkét eseményről bővebben olvashatunk az Üzenet kapcsolódó cikkeiben.

Februárban kerül megrendezésre egy tudományos konferencia Dr. Imre Mihály szervezésében. Az energiaválság problémája ezen a programon érződik leginkább, a kapcsolódó iskolatörténeti kiállítás nem tud megvalósulni a Galériában, annak fűtése nem megoldott a téli hónapokban.

Az SDG Bibliaismereti vetélkedő döntője is Hódmezővásárhelyen kap otthont a 2022-2023-as tanévben. Ez jó lehetőség a bemutatkozásra, hogy olyan közönségnek mutathatjuk meg értékeinket, akik hasonló közegekből jönnek, egyazon értékrendet képviselnek.

Az ünnepi Bethlen-est 2023-ra tervezett programjaiban is megmutatkozik a tricentenárium. Ennek megelevenítése hagyomány megjelenítése a hagyományban. Diákjainkhoz ezen a ponton adaptálható legkönnyebben annak szellemisége, hogy milyen örökség van birtokunkban. Ahogy mód lesz erre az iskola-/neveléstörténeti konferencián is, amely 2023 májusában valósul meg. Közös programmal, diákok, kollégák és hozzánk kötődő személyek kivitelezésében.

Itt, a Bethlenben, ahol az iskola maga a helytörténet egy részlete, ahol a nevelés kapcsán az egyházi és a világi eszmék találkoznak, megnyugtató érzés tudni, hogy ugyan nehézségek voltak, vannak és lesznek, de intézményünk és értékrendje három évszázadot átívelve ünnepeket a köznevelést Hódmezővásárhelyen.

A tricentenáriumi emlékv tervezett programjai

- 2022. 08. 27. (szombat) Országos Református Tanévnyitó
- 2022. 10. 5-6. (szerda-csütörtök) „Lelki egészség az iskolában” Pedagógiai Mentálhigiénés Konferencia a 300 éves Bethlen Gábor Református Gimnázium tiszteletére
- 2022. 11-12 (péntek-szombat) Szakmai nap – Internátusvezetők és nevelők szakmai találkozója
- 2023. 02. 10. (péntek) Tudományos konferencia Dr. Imre Mihály szervezésében
- 2023. 03. 3-4. XXIX. SDG Bibliaismereti verseny döntője
- 2023. 04. 27-28. (csütörtök-péntek) Ünnepi Bethlen-est
- 2023. 05. 18-19. (csütörtök-péntek) Iskolatörténeti/neveléstörténeti konferencia (Időpontja változhat.)

A hétköznapiakban megélt hit

Szabó Ákos
intézményi lelképásztor

„A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme” Zsolt 111,10

Nem véletlenül áll ez a jól ismert bibliai íge iskolánk címerében. A gimnázium vezérigéje kifejezi azt a lényegi összefüggést, amelyre az egész nevelést alapozzuk a Bethlenben évszázadok óta: a tudományok, a bölcsesség mellett ugyanis szükség van a hit világának megismerésére is. Ez volt háromszáz éve, ez ma is a Bethlen Gábor Református Gimnázium legfontosabb alapja. Erre az alapra épül fel, illetve áll ma is a városunkban erős toronyként ősi iskolánk.

A bethlenes lelkiségnek mindig is fontos része lesz az iskolai hitéleti alkalmakon, hitél-ményeken, beszélgetéseken keresztül megerősíteni a diákokban az Isten iránti kapcsolatot. Fontos eleme a hitéletnek éppen ezért az, hogy évek hosszú munkája alatt kialakítsunk bennük azt a szilárd alapot, amely későbbi életüket végigkíséri. Ez – őszintén megvallva – nagyon nehéz feladat a mai korunkban. Ezért vagyunk különösen is hálásak azért, hogy komoly áldásokat és eredményeket élhetünk meg a lelkiség terén is a gimnázium falai kö-

zött is. A Bethlen hitéletének talán legfontosabb része a hittan tantárgy órai kerete. Ebben az elmúlt időszakban komoly előrelépést tapasztaltunk. Hálásak vagyunk azért, hogy az órák rendezett keretben, hitvalló és érdeklődő légkörben zajlanak. Ennek jeleit tapasztaljuk meg abban is, hogy a diákok készségesen és bizalommal fordulnak a vallásánárokhoz kérdésekkel, problémákkal is. Rendszeressé váltak a személyes lelki beszélgetések, lelkigondozások. Mai, egyre nehezebbé váló világunkban ez komoly lehetőség a fiatalok számára. A hittanórák mellett a gimnáziumban több hitéleti alkalom szolgálja a lelkiség fejlődését. Minden hetet közös áhítattal kezdünk a templomban, illetve kisgimnazista diákjaink számára minden reggel rövid napkezdő csendességgel indul. Örömteli megélni azt, hogy ezeken az alkalmakon is számíthatunk diákjaink áldozatkész szolgálatára. Külön szeretném kiemelni Varga Gergő Sándor 11.C osztályos tanulónkat, aki a jelenlegi tanév kezdetétől fogva minden reggel zenei kísérettel szolgál a napkezdő csendességeken. Hálásak vagyunk szolgálatkész diákjainkért.

A gimnázium hitéletének fontos része a bethlenes vasárnapok tartása. Ez az alkalom, amikor az iskola falain kívül, a gyülekezet közösségében találkozhatunk Isten igéjével. Hagyománnyá vált az is, hogy az istentiszteleteket diákok, csoportok vagy éppen a kórus szolgálata színesíti. Hálásak vagyunk, hogy a jelenlegi tanévben az istentiszteleteken szép számmal voltunk jelen.

Az elmúlt években a zene útján sikerült számos diákot megszólítani a hit, a szolgálat irányába. Reménységünk szerint ez a következő időszakban is folytatódni fog.

Végezetül pedig, sokszor hagyományokat nemcsak megkapunk, hanem lehetőségünk van teremteni is ilyen alkalmakat. Az idei évben nyáron hagyományteremtő módon szerveztünk a konfirmációban részt vevő diákjaink számára egy balatoni nyári tábort. Nagy örömmel és hálával tapasztaltuk ennek a komoly sikerét. Csodálatos élmény volt a diákoknak, illetve nekünk is megélni a szokott keretektől való kilépést, amely még inkább elvezetett bennünket Jézus Krisztushoz, a hit világának megismeréséhez.

Bátran bízunk éppen ezért őszi iskolánk elmúlt háromszáz évét, jelenét, illetve a jövő minden eseményét Mindenható Atyánk kegyelmére, szerető gondviselésére.

A gimnázium a 300. tanév méltó megünneplésére komoly szakmai programokkal készül, ezzel is jelezve, hogy a pedagógusi pálya során mennyire fontosnak tartjuk a szakmai fejlődést, az új ismeretek szerzését. Mivel a Szathmáry kollégium ebben a tanévben ünnepli 25 éves fennállását, így szerettük volna a figyelem középpontjába állítani helyi és országos szinten is. E két célkitűzésünket megvalósítandó felvettük a kapcsolat a Református Pedagógiai Intézettel, és felvállaltuk a református internátusvezetők és nevelők idei őszi szakmai konferenciájának megszervezését.

A rendezvényt hosszas előkészületek és tárgyalások előzték meg, hiszen ez a konferencia a pedagógiai intézettel közös szervezésű program. A ránk háruló feladatokat igyekeztünk megoldani annak ellenére, hogy a református kollégiumok közül talán az egyik legkisebb intézmény vagyunk.

A kétnapos rendezvényre november 11-én előzetes regisztráció után az ország különböző pontjairól vártuk a vendégeket, így többek között Debrecenből, Kisvárdásról, Pécsről is. Nagyon színvonalas előadásokat hallgattunk meg a két helyszínen magtartott rendezvényen, Dr. Szontagh Pál intézetigazgató, Dr. Grezsa Ferenc professzor a pedagógushivatás különböző aspektusaira világítottak rá. Két debreceni előadó, Győri József nyugalmazott igazgató és Baloghné Maklári Mónika pedig a változásokról beszélt. Az első előadás a hagyományörzés 21. századi kihívásairól, a másik pedig a nevelőtanári szerepek változásairól értekezett.

A rendezvény egyik célja az volt, hogy bennünket is jobban megismerjenek, így igyekeztünk bemutatni a gimnázium és a kollégium múltját, jelenét, környezetét.

A szakmai elmélyülés mellett lehetőség nyílt a kötetlen beszélgetésre, a meglévő kapcsolatok szorosabbra fűzésére vagy újabb kapcsolatok építésére. Ezekből a beszélgetésekből is tudtunk töltekezni, kaptunk szakmai iránymutatást.

A konferencia zárónapján vendégeink - akiknek többsége még nem járt városunkban, iskolánkban - hálásan köszönték meg a vásárhelyi vendégszeretetet, és kifejezték csodálkozásukat, hogy milyen patinás épületben, milyen nagy múltú falak között létezik a Dél-Alföldön egy református iskola.

BGRG és az IKSZ

Gyarmatiné Tóth Renáta
IKSZ-koordinátor

Gimnáziumunk sok más középiskolával együtt a 2012/13-as tanévben kötelezően bevezetett programban lát el iskolai közösségi szolgálatot.

Az Iskolai Közösségi Szolgálat vagy ahogy a diákok nevezik, a KÖSZ egy szervezett keretek között végzett egyéni vagy csoportos, anyagi érdekektől mentes segítő tevékenység, amely a helyi közösség érdekeit és a középiskolás (9-12. évfolyam) diákok személyes fejlődését egyszerre szolgálja.

A motivációja különbözik az önkéntességtől, hiszen érettségi előfeltételként minden, naplali képzésben részt vevő diák számára kötelezően teljesítendő 50 óra szolgálatot ír elő. A tevékenységi körök 8 területen valósulhatnak meg: egészségügyi, szociális és jótékonyági, oktatási, kulturális és közösségi, környezet- és természetvédelmi, katasztrófavédelmi, az óvodás korú, sajátos nevelési igényű gyermekekkel, tanulókkal, az idős emberekkel közös sport- és szabadidős, az egyes rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerveknél bűn- és balesetmegelőzési területeken.

Kiindulópontnak tekinthető a valódi önkéntessé válás útján. A diák nem csupán tesz valamit a köz érdekében, hanem közben tanul is: együttműködést, konfliktuskezelést, empátiát, kreatív gondolkodást, felelősségvállalást. Iskolánk egyházi jellege egy sor olyan karitatív, személyiségfejlesztő, szociálisan is érzékenyítő nevelési elemet tartalmaz, amellyel teljes összhangban van az IKSZ gondolata, ezért diákjaink - a szolgálat végzése közben - tulajdonképpen a gyakorlatba forgatják be az iskolában tanultakat.

Közel 10 év tapasztalatának eredménye, hogy napjainkban a gimnázium és helyi, vidéki partnerek között létrejött szerződések száma megközelíti a 150-et. Intézményi koordinátor segítségével jön létre a kapcsolat a fogadó intézmény és a diákok között, a feladatellátás

azonban már nagyfokú önállóságot követel meg.

Diákjaink közönségrendezvények lebonyolításában segédkeznek, közreműködnek hétvégi kulturális vagy sportprogramok szervezésében a nyári táboroztatás során. Hagyományőri tevékenységet, hagyományőri feladatokat végeznek. Jelen vannak önkéntes segítőként egészségügyi, szociális, oktatási intézményekben. Környezet- és természetvédelemmel foglalkozó partnereink is a diákok rendelkezésére állnak, és segítik a diákokat a közösségi szolgálat teljesítésében. Mindemelllett a saját intézményünkben szervezett közösségi szolgálat is nagy népszerűségnek örvend, a diákok előszeretettel keresik ezeket a lehetőségeket. Örömmel és büszkeséggel tölti el szívünket, hogy diákjaink az Országos Református Tanévnyitót munkájukkal ügyesen támogatták, valamint, hogy rendszeresen segítik a Református Szeretetszolgálat gyűjtéseit, azok megvalósításában is részt vesznek. Iskolánk nyitott rendezvényei számos lehetőséget biztosítottak a közösségi szolgálat vállalására. A különböző színvonalas események közül említésre méltó a kutatók éjszakája, a nyílt laborfoglalkozások, Bethlen-bál, Bethlen-est, kis tudós tábor és a gólyatábor, amelyek lebonyolításában komoly segítséget nyújtanak a diákjaink.

A statisztikai adatok tükrében is azt látjuk, hogy a Bethlen gimnázium diákjai igazán szorgalmasak, igyekeznek mielőbb teljesíteni ezt a kötelezően előírt önkéntességet, az adott 8 tevékenységi terület széles spektrumán vállalva közösségi szolgálatot.

Beszámoló az Erasmus+ programról

Simonné Bereczki Sára
gimnáziumi tanár

A projekt címe: „A tanárok kompetenciájának erősítése a társadalmi vállalkozói szellem előmozdítása érdekében az európai iskolákban” A fő cél, hogy a tanárok és a diákok minél többen és mélyebben megismerjék a társadalmi vállalkozás fogalmát, jellemzőit, szerepét és lehetőségeit. Ennek ad a keretet a program, amelyben Törökország, Szlovénia, Görögország és Magyarország vesz részt egy-egy iskolával és civil szervezettel. A partnerség koordinátora a Bethlen Gábor Református Gimnázium. A találkozók és a képzések középpontjában a szemléletformálás, a tudásmegosztás és a jó gyakorlatok cseréje áll. A 2020 szeptemberében indult program első évét a világjárvány hátráltatta, ezért a futamidőt meg kellett hosszabbítani, így a megvalósítás 2023 augusztusában zárul.

A résztvevők sokat tanultak a társadalmi vállalkozásokról, ezek történetéről, típusairól, és arról, hogyan lehet társadalmi vállalkozóvá válni. Ismereteket szereztünk az ötletek kidolgozásának módszereiről, a finanszírozás lehetőségeiről, az üzleti modellekről és az eltérő

jogi környezetről az egyes országokban. Tananyagokat készítettünk a célcsoportoknak, különösen a középiskolásoknak. Utazásaink során eszmét cseréltünk a tanítási módszerekről, a jó gyakorlatokról, a kultúrákról, a tantervekről és a tanárok és a diákok igényeiről. Eddig négy diákunknak volt lehetősége június utolsó hetében vendéglátóként részt venni egy vegyes mobilitási rendezvényen. A résztvevők cselekvő tanulásban foglalkoztak az anyaggal, naponta más-más iskola tanárai angol nyelvű foglalkozásokat tartottak a négy országból érkezett tizenhat diáknak, ami kiváló gyakorlat volt, és a tanulás iránti motivációs szerepe felbecsülhetetlen értékű. Ezzel párhuzamosan a tanárok és a civil szervezetek képviselői tapasztalatot cseréltek és képzésen vettek részt.

A következő mobilitási esemény a törökországi Zonguldakban lesz 2023 februárjában, ahol négy diákunk vesz részt. Ennek előkészítéseként a következő hónapokban műhelyfoglalkozásokat, helyi disszeminációs órákat tervezünk tartani az iskolában tanárainknak, és néhány osztályban a diákoknak. Kíváncsian várjuk, diákjaink hogyan fogadják és értékelik majd a tudásmegosztás anyagát, ami része nemzeti alaptantervünknek is. A világban való általános tájékozódáshoz szükséges a készségek, az ismeretek és a kompetenciák fejlesztése, amelynek legfontosabb összetevői: az innovációs képesség, a pszichológiai felkészültség, az érzelmi intelligencia, a jogérzék, az alapvető pénzügyi és banki tudás, a magas szintű IKT készség és tudatosság a digitális kultúrában, a fenntartható fejlődés és a szociális érzé-

kenység elsajátítása és gyakorlása.

A legutóbbi képzési hét a szlovéniai Novo mestoban volt, ahol jól sikerültek a prezentációkkal megtartott előadások, és az ezekhez kapcsolódó interaktív módszertani foglalkozások is. Az iskola küldöttei, elfoglaltság nélkül mondhatjuk, jól szerepeltek, hasznos és eredményes volt a befektetett munka. A helyi gimnázium szervezte a rendkívül színes és sokféle szakmai programot, és látta vendégül a partnereket. Részt vettünk ételköstöléssel egybekötött farmlátogatáson, ami egyben turisztikai vállalkozás is a falusi vendéglátásban. Megnéztük a telephelyet és előadásokat hallgattunk a Sart up, vagyis a vállalkozásindítás témakörében, amely mintegy az ötlet inkubátorba helyezésével segíti annak piacra kerülését. Részt vettünk slow fashion bemutatón, ami a hulladékanyagok ismételt felhasználásával védi a környezetet és teremt értéket. Kulturális program keretében megnéztük a főváros, Ljubljana nevezetességeit, és szép kirándulást tettünk Bledbe, a tóhoz, amely Szlovénia gyöngyszeme. A fotókat folyamatosan feltöltjük a program oldalára <https://erasmus-etco.eu/> és az arckönyvbe is. <https://www.facebook.com/etcoerasmus> Kérjük, keresd fel és kövesd! Saját regisztrációval hozzáférhetsz a képzések anyagához is. (<https://etco.bgrg.hu/login/index.php>) Regisztrálj és tájékozódj!

Csehétfalvi beszámoló

Csipakné Nagy Bertilla
gimnáziumi tanár

2022 őszén két év kihagyás után újból Erdélybe utazhattak végzős diákjaink a Rákóczi Szövetség szervezésében. A szállást és az étkezést – a már megszokott módon – a Nyikó-menti Csehétfalva felújított házaiban biztosították számunkra, így Lőrinczi Lajos tiszteletes és felesége vendégszeretetét élvezve bepillantást nyerhettünk egy százfős székely zsákfalú mindennapjaiba. Csehétfalva magávalragadó helyszín, utcáin a hagyományos székely népi építészet köszön vissza, a házak mellett székelykapuk magasodnak, minden udvarban csűr, istálló. Itt nem üzemel gyógyszertár, orvosi rendelő, helyi rendőrőrs, sőt bolt vagy kocsmá sem. Van helyette tejcsarnok, ahol a lakosok számára jövedelemforrást jelentő tejet le lehet adni, és láthattuk azt is, milyen fontos feladat hárul a gulyásra, ki nap mint nap a faluszéli legelőre hajtja a kis közösség teheneit. Csupán egyetlen templom tornya emelkedik ki az aprócska falu házai közül, mely a 19. század első felében épült, tanúbizonyságául, hogy az itt élő - egykor katolikus - lakosság a reformáció során szinte kivétel nélkül unitáriussá lett, és ma is e vallást követi.

Az ötnapos kirándulás során a határontúli magyarság kulturális, történelmi és természeti értékeit megismerve sok-sok élménnyel gazdagodtak bethlenes diákjaink, esténként pedig

az osztályközösségek építését szolgáló kötetlenebb beszélgetésekre, jókedvű időtöltésre is lehetőség nyílt. Kirándulásunkon meglátogattuk a „kincses Kolozsvárt”, a szászok alapította Segesvárt, valamint a székelyek fővárosának számító Székelyudvarhelyet, bejártuk Farkaslaka, Parajd és Szováta nevezetességeit, végigsétáltunk a Békás-szoros lélegzetelállító szurdokvölgyében, megmásztuk a Madarasi-Hargitát. Bízom benne, hogy diákjaink szívében nem csupán a székelyföldi látnivalók hagytak maradandó lenyomatot, hanem az erdélyi magyarok vendég- és hazaszeretete, szilárd értékrendje is. Hiszen Kányádi Sándor sorait idézve:

„Falak omolhatnak,
kövek is váshatnak,
magaslik, nem porlad
a megtartó példa.”

A 12.C osztály a Madarasi-Hargitán

Kirándulásaim a Bethlennel

Tordai Maja
12.a.osztályos tanuló

A Bethlenben töltött hét évem alatt számos lehetőségem adódott arra, hogy túrákon, kirándulásokon vegyek részt iskolai keretek közt.

Biztosan mindenkinek ismerősen cseng, ha azt mondom Országos Kéktúra. Ez a túraút vonal az Országos Kékkör északi részén fut 1172,3 kilométeren keresztül, Írottktől Hollóházáig. Hetedik osztályos korunkban (2018 tavaszán) prezentálta nekünk először Szabó Ildikó tanárnő (egyben osztályfőnökünk) forradalmi ötletét, miszerint nekivághat-

nánk az OKT-nek, sőt végigjárhatnánk az egész szakaszt tizenkettedik osztály végére. A felvetés persze nagy sikernek örvendett: az első négynapos túrán az osztálynak majdnem a fele végigküzdötte magát, akkor még egy hatalmas, akár 20 kg-os hátizsákot cipelve a hátunkon. És bár az idő legjelentősebb részét gyaloglással töltöttük, mindig elég idő maradt a szállásokon való társasjátékozásokra, beszélgetésekre is, és mindezen kívül egyéb izgalmas programokra (barlangászat, kulturális programok). Aztán, ahogy egyre több és több kilométer tűnt el a talpunk alatt, úgy váltunk mi is igazi, baráti, kéktúrás csapatá, akiket a küzdés öröme, a természet szeretete, a felfedezésvágy mellett az összes közösen átélt izgalmas, olykor megmosolyogtató, feledhetetlen emlék kötött össze.

Egy másik, meghatározó túraélményem az aradi biciklitúra volt, melyet idén októberben tett meg vállalkozó kedvű társaságunk az aradi vértanúk emlékére. Rengeteg új élményt szerezhettünk, mind a kultúra, a kerékpározás, a nemzeti érzések, az egymás és a határon túl élő magyarok megismerésének terén, köszönhetően mindezt Nyári József tanár úr, Szabó Ildikó és Tóthné Molnár Ágnes tanárnők elszántságának, kitartásának.

Ezekén kívül, a kenutúrák mibenlétét is megismerhettem a Prikler György tanár úr által levevényelt évfolyam-kiránduláson, mely során három napon át evezhettük keresztbe-kasul a szigetközi Duna labirintusszerű rendszerét.

Összességében végtelen hálával gondolok mindazon emberek, intézmények, körülmények segítő részvételére, amik nélkül mindebben a színes élményfolyamban valószínűleg nem lehetett volna részem, hiszen a mai napig a legmeghatározóbb, legnaposabb emlékeimet köszönhetem nekik.

Zenei élet a gimnáziumban

Csorba Emese
gimnáziumi tanár

„Énekeljete az Úrnak új éneket; énekelj az Úrnak te egész föld” (Zsolt 96:1)!

A 2021/2022-es tanév elején a covid-helyzet miatt megszűnt énekkar 19 lelkes fővel alakult újjá Csorba Emese tanárnő vezetésével. A tanév során bekapcsolódtunk iskolai műsorokba, templomi szolgálatokba, valamint városi adventi gyertyagyújtáson és egy kárpát-alaji gyermekeket segítő jótékonysági hangversenyen is közreműködtünk. Közösségépítés céljából 2022. március 18-19-ig a Rákóczi Szövetség Rendhagyó Diákutaztatási Programja keretében Pécsre utaztunk intézményi lelkipásztorunk, Szabó Ákos kíséretében. A kirándulás alatt életre szóló barátságok kötettek, amik tovább erősödtek közös bográcsozások és éneklős délutánok során is.

A 2022/2023-as tanév kezdetén az Országos Református Tanévnívító énekes szolgálata fontos mérföldkő volt a kórus életében. A közel 70 fős három református intézmény egyesített kórusában felemelő volt együtt dicsérni Teremtő Istenünket. Az idei tanév elején létszámunk közel 40 főre nőtt, amiért nagyon hálásak vagyunk. Bízunk az örömteli folytatásban, reméljük, hogy egyre több városi és templomi alkalmon szolgálhatunk énekszóval, hiszen tudjuk, aki énekel, kétszeresen imádkozik.

Az Örömenéről

Molnár Tünde
gimnáziumi tanár

Évekkel ezelőtt jött az ötlet, hogy csináljunk valami olyasmi közös éneklést, ahol minden tanuló örömmel jelen van, s amely közelebb hozza egy kicsit Istenhez, az egyházhoz, a zenéhez a lelküket. Az ötlet tovább érlelődött, és sokadik alkalommal mára kialakult egy olyan forma, amely, hála Istennek, egyre nagyobb tömeget vonz. Havonta vagy akár sűrűbben összegyűlünk nagyszünetben az iskola szép, tágas és kiváló akusztikájú aulájában, és zongorakísérettel eléneklünk egy, a gyerekek által kiválasztott egyházi éneket. A részvétel szigorúan minden kötöttség nélküli, a mottónk: csak az jöjjön, aki itt szeretne lenni.

Az idei tanévben már három alkalmat tartottunk, ahol a következő énekek hangzottak el:

október 1. a zene világnapja alkalmából (is)

október 27.

november 14.

Az Úr csodásan működik

Kik a Krisztusban hunytak el

Csak Benned, csak Benned

A jókedvű éneklést kiegészítjük a legkisebbeknek a dalok által ihletett rajzaival, amelyeket egyszerűen ott felmutatunk. Máskor a zongora kiegészül egyszerű hangszerekkel is.

A sikert bizonyítja, hogy akár 150-180 ember is jelen van alkalmanként.

A cél továbbra is az, hogy könnyen, gyorsan megtanulható egyházi énekeket énekeljünk kicsik és nagyok, diákok és felnőttek együtt, úgy, hogy sugározhasson mindannyiunktól Istenünk iránti szeretetünk.

Mit adunk?

Szabó Ákos
intézményi lelkipásztor

Az elmúlt tanévek nehézségei után újabb bizonytalansággal kell megküzdenünk. Talán mindannyian megtapasztaltuk a környező világunk folyamatos változását, amely számunkra leginkább nehézségekben, próbatételekben jelent meg. Életünk részévé válhatott a folyamatos aggodás és félelem. Számunkra, Istenben bízó emberek számára, viszont van reménység arra vonatkozóan, hogy ebben a következő időszakban is végig kísér bennünket az ő kegyelme, szeretete és gondviselése.

Nem véletlen az sem, hogy a gimnázium jubileumi, 300. tanévét Pál apostol gondolataival kezdtük meg, amely idén iskolánk vezérigéje is lesz:

„A Lélek megnyilvánulása pedig mindenkinek azért adatik, hogy használjon vele!” (1Kor 12,7).

Pál egyértelművé teszi tanításában, hogy a megtapasztalt lelki ajándékokat – szeretet, béke, Isten gondviselésének jelei életünkben – egyedül Isten által tudjuk meglátni életünkben. Ezeket az Úr nem öncélúan adja számunkra, hanem azért, hogy ezzel tudjunk mi is hozzáadni valamit a világhoz, szolgálni a körülöttünk lévő emberek számára. Pál tanításában az a gondolat rejtőzik, amely mindig is jellemzője volt a bethlenes lelkiségnek és szellemiségnek – a küzdelem a jóért, a többért, egymásért. Gyülekezetünk, iskolánk egész közössége akkor fog valóban a krisztusi úton járni, ha a kapott lelki ajándékokkal jól tudunk bánni. Márpedig az valóban támasz tud lenni a nehéz időszakban, ha számíthatunk Istenre és egymásra. Pál másik levelében megfogalmazza azt a gondolatot, amelyet jó lenne, ha mi is gyakorolnánk:

„Egymás terhét hordozzátok, és így töltsétek be Krisztus törvényét.” (Gal 6,20)

Bízunk abban, hogy a következő időszakban ez fog egész életünkben apró reménysugárként fényleni egyre sötétedő világunkban.

„Minden gondotokat őreá vessétek, mert neki gondja van rátok.” (1Pt 5,7)

A térség kiemelt közoktatási feladatainak ellátásához hiánypótló és példaértékű szakmai-oktatási érdekképviselő született Csongrád-Csanád megyében az SNI-s gyermekekért és fiatal felnőttekért. A szülői közösség kereste meg az intézmény vezetőjét és a fenntartott feladatellátásának bővítésével kapcsolatban. A megbeszélésen képviseltette magát az Autista Országos Szövetség által az AOSZ-Pont iroda vezetője és a Dodekaéder Alapítvány kuratóriumi képviselője is.

Az Aranyossyban jelenleg óvodás kortól az általános iskola nyolcadik osztályáig nevelünk, oktatunk és fejlesztünk valamennyi sérüléstípussal rendelkező gyermeket. További fejlesztésük, jövőjük érdekében szükséges lenne egy szakiskola létrehozására, ahol a megfelelő szakmai képzéseket a korábbi specifikus támogatásokkal, keresztyén értékrenddel biztosítva kaphatnák meg.

A képzés elindulása után az itt tanuló gyermekek, fiatal felnőttek számára a későbbiekben az érdemi munkavállaláshoz és az önálló életvitelhez szükséges alapvető feltételeket kívánjuk megteremteni.

Számos esetben nem ismert a fiatal képessége, így esélyt sem kap a társadalomba történő beilleszkedésre, mert amint kiderül, hogy autizmusban érintett, már elutasítást kap. Olyan munkalehetőséget szeretnénk találni számukra, amelynek elvégzése során a felelősséget nem ők, hanem segítők viselik, de mégis társadalmi hasznú tevékenységben vehetnének részt. Hatalmas előrelépés lenne, ha tanítványaink az iskolánk falait elhagyva is egy közösséghez tartoznának, ezáltal szociális képességeik szinten tarthatóak maradnának; megfelelő képzéssel jövedelemhez jutnának, segítve az ő beilleszkedésüket a normál társadalmi rendszerbe. Szükségünk van a támogatásra, hogy a jelenleg perifériára szorult, sokszor kilátástalan helyzetben lévő családoknak is lehessen jelenük és jövőképük gyermekük további nevelése és foglalkoztatása kapcsán.

A fenti célok elérése érdekében a Magyarországi Református Egyház iskoláinak vezérfonala értelmében feladatunk az, hogy minden növendékünk képességeinek, tudásának megfelelő szintű támogatása megvalósulhasson.

Az idei teremtés hete igei vezérfonala Mózes és Isten találkozásától indít el minket nyitott füllel, hogy a teremtett világban észlelt hangokból Isten hangját szűrjük ki. A teremtettség Isten dicsőségét hirdeti, szépsége csodálattal tölt el; a felújított, megszépített környezet hálaára indít. A szépség megláttatását, az értékek átadását és megőrzését, a természeti és épített környezet védelmét és gondozását kiemelt feladatunkként kaptuk.

Az Aranyossy iskolában minden hónapban szervezünk olyan programot, amely a környezettudatosságra, a teremtésvédelemre fordítja a figyelmet. Ebben a tanévben, amit a teremtés megünnepléséről álmodtunk meg, azt a városban bókászva váltottuk valóra. A teljes iskolai közösséget hívtuk – a Tornyai Múzeum múzeumpedagógusával, Selmeczi-Tóth Andreával együtt - szent helyek látogatására. Az első két évfolyam az ótemplom csodáit és titkait fedezhette fel. A 3. és 4. osztályosok a szerb ortodox templomból – Otlokán Zita néni koronáival a fejükön - királyként vonulhattak ki. Az 5. és 6. osztály a Tornyai Múzeumban birkózott az agyaggal és az ősi istenségekkel Andrea néni varázslata által. A legnagyobbak pedig a Dél-Alföld egyik legszebb zsinagógájába nyertek bebocsáttatást és történeti bevezetést Juhos Józsefnek köszönhetően.

A köszönet és hálaadás érzésének átéléséhez kell egy mozdulat, amely álló helyzetből térdre hajlít. Ahol Isten megszólal, az a hely szent. Levesszük sarunkat az iskolában és az óvodában, mert szent ez a hely, és úgy mondunk köszönetet Isten áldásáért. „Az ÚRtól lett ez, csodálatos a mi szemünkben.”

Egy oktatási, nevelési intézmény kapcsán elsősorban a tanulók, pedagógusok, szülők mindennapi tevékenysége, szerepe jut mindannyiunk eszébe. Fontosnak tartottuk, hogy bemutassunk három olyan kedves hölgyet, akiknek munkája rendkívül fontos az Aranyossy életében. Végtelen türelemmel, a diáksereg és a pedagógusok mindennapjaival szorosan összefonódva végzik napi teendőiket.

Az Aranyossy Ágoston Református Óvoda és Általános Iskola szeretett takarító nénéjeivel készített interjút Gyurosovics Adrián 7. osztályos tanuló, intézményünk diákönkormányzatának elnöke. Beszélgetésünk célja: megmutatni az olvasóknak, hogy mindannyiunk munkája fontos és értékes.

Miben segítik az intézmény dolgozóit, diákjai számára a mindennapokat?

Igyekszünk minél nagyobb rendet, tisztaságot tartani az épület helyiségeiben, a tantermekben és csoportszobákban kívül a konyhában, ebédlőben, mosdókban és az irodában is. Ebben tudjuk segíteni a pedagógusok és a gyerekek munkáját. Szeretjük, hogy a nap végén tisztaság van, és másnap mindenki szép környezetbe érkezik meg.

A gyermekek hogyan tudnak önökkel együttműködni, kivenni a részüket a napi teendőkből?

Nagyon aranyosak, sokat segítenek nekünk, vannak osztályok, akik minden nap felsepregetnek, letörlik az asztalokat, felpakolják a székeket. Ez nekünk nagyon nagy segítség, főleg ha valamelyikünk hiányzik, és emiatt kevesebben vagyunk itt.

Hogy érzik magukat a diákok, óvodások között?

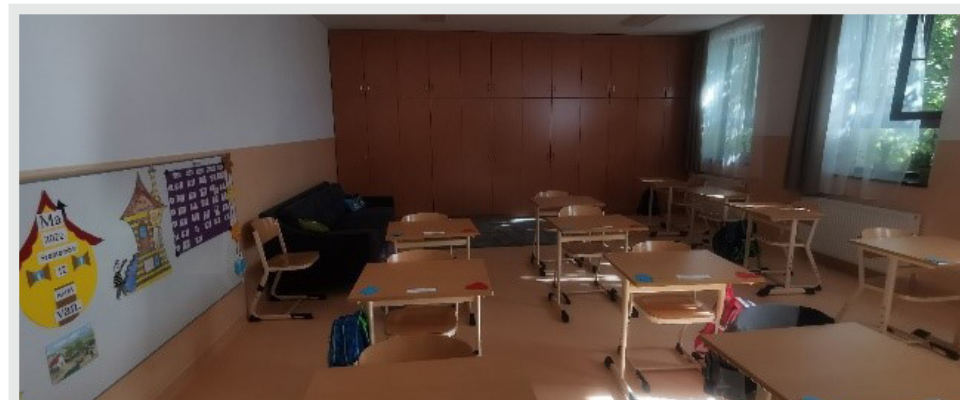
Nagyon jól érezzük magunkat. A gyerekek udvariasak velünk, szeretünk itt dolgozni.

Az említett mindennapos segítség mellett szeptember 23-án a takarítási világnap alkalmából intézményünk ÖKO munkacsoportja és a diákönkormányzat szervezésében a gyermekek saját termeiket, csoportszobáikat, a folyosókat és az udvart is tisztává, rendezetté varázsozták, ezzel önmaguknak is jártasságot szerezve. A program célja kedves takarító nénéjeink tehermentesítése volt.

Ezúton is köszönjük Tápai Istvánné Erzsike néni, Nagy-Jójárt Emese és Balogh Éva munkáját az Aranyossy diákjai és dolgozói nevében!

Gyurosovics Adrián Kreiniker Bernadett
7.osztályos tanuló DÖK segítő pedagógus

A Hódmezővásárhely-Ótemplomi Református Egyházközség 2021-2022. évben az első emeleten négy osztálytermet újított fel. A beruházás 2021-ben kezdődött a K-Bauwerk Kft. megbízásával Kissné Hatvani Erika igazgató főnök irányításával, és 2022 augusztusában fejeződött be.

A felújítás során a teljes villamoshálózat korszerűsítése végbement, megújult az aljzatbeton, új válaszfalak épültek. A tantermi ajtók, a padló- és falburkolat, a fűtőtestek illeszkednek a tetőtéri modern, letisztult megjelenéshez. Az osztályokat az ASS Magyarország Kft. bútoraival rendeztük be.

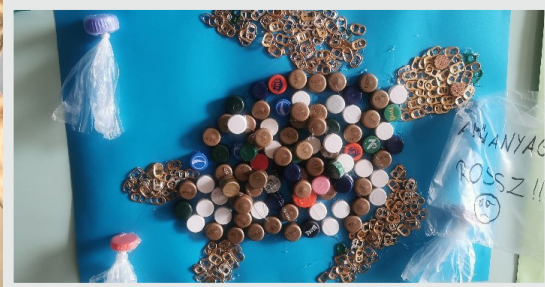
A tanév elején megérkeztek az interaktív panelek, amelyeket az AVSYS Kft. szállított és helyezett üzembe.

A beruházás összköltsége meghaladja az ötven millió forintot.

Az állatok világnapja alkalmából egész októberben lehetőséget kínálunk a szülőknek állateledel behozatalára az intézménybe, melyet az Igéző Állatvédő Egyesület számára szeretnénk felajánlani.

A tanulóink feladatai: az osztályok kiválasztanak egy veszélyeztetett állatot, amelyről a felsős évfolyamokban ppt-t kell készíteni, alsós évfolyamokban pedig egy plakátot. Továbbá hulladéknak ítélt anyagokból készítenek képeket, tárgyakat az állatokról. Ez a hulladék feldolgozásának érdekes és sokszínű formája, ami által a kacsatok és hulladékanyagok újra termékként vagy éppen művészeti alkotásként formálódnak újra. Az elkészült munkákból láthatnak képes beszámolót.

2022. október 12-én az Aranyossy Ágoston Református Óvoda és Általános Iskola 2. és 3. osztálya Mártélyra kirándult. Egy iskolán kívüli természetismeret-órát terveztünk, melyre meghívtuk Sipos József okleveles kértészmérnököt, növényorvost, címzetes egyetemi docent.

A gyerekek és a kísérő pedagógusok már régi ismerősként üdvözölték Sipos gazdát, mert többször is találkozhattak vele az iskola berkeiben.

Nagy szeretettel és odafigyeléssel fordult a tanulók felé, akik figyelmükkel és érdeklődésükkel fizettek neki.

Mártélyon, a Tisza partján igazán jó időben tölthettünk el egy élményekben és információkban gazdag délelőttöt.

Előadónk nagyon szemléletesen mutatta meg nekünk a természet csodáit, melyek körülvesznek minket. Felnyitotta szemünket, hogy mennyire fontos a környezetünk védelme. Igazán sokrétű előadásban volt részünk. A tapasztalati tanulásra gazdag eszköztár állt rendelkezésre, melyeket a gyerekek megfoghattak, így a környezetről lévő tudásukat elmélyíthették. Nagy dolog, hogy a digitalizált, képszerű világunkban alkalmunk nyílt ilyen közelről részévé válni a természetnek.

Vizsgálhattunk vizet, bogarakat, fészkeket, odúkat, természetes és ember által létrehozott élőhelyeket.

Szemléletes módon mutatta be nekünk, hogy a környezetünkben élő állatok, növények, vizek milyen fontos szerepet töltenek be az életünkben, és nekünk, embereknek kötelességünk vigyázni a Földre, fenntartani a közvetlen környezetünket, hogy hosszú-hosszú éveken át még itt élhessünk, élvezhessük az Isten ajándékát, az életet.

„És látta Isten, hogy minden, amit alkotott, igen jó.” (1Móz 1,31)

A természet sokféleségét kiemelt értéként kezeljük és óvjuk. Mindenkinnek joga van egészséges és emberhez méltó környezetben élni. Az idei évben a tisztelt Olvasó intézményünk környezeti nevelésébe kaphat betekintést. Ezt a feladatot szolgálja a HISZÖK munkaközösség létrejötte is, hiszen református iskolaként a cél közös: együtt, közösségben, munkát megosztva, egymást segítve ápolni és védelmezni az Istentől kapott világot, szűkebb és tágabb környezetünket.

A környezeti nevelésre a legfogékonyabb időszak a kisgyermekkor. A későbbi életmódot is meghatározza, hogy az alapvető értékrendszer kialakítása leginkább az élet első szakaszaiban lehetséges, de ez nem jelenti azt, hogy felnőtt- vagy akár időskorban ne lenne módja bárkinek a szemléletváltásra. A környezeti nevelés intézményünkben közvetett és közvetlen módon valósul meg. Módszereinkben mindig igazodnunk az adott fejlődéslélektani sajátosságokhoz, ezért intézményünkben a tevékenységek megszervezésénél a módszerek közül a felfedeztetésre, a személyes tapasztalatok megélésére, az élményközpontú környezeti nevelésre kerül nagyobb hangsúly.

A környezeti nevelés elismeréseként iskolánk az *Örökös ökoiskola* címet is elnyerte. Ez azoknak a nevelési-oktatási intézményeknek az elismerése, akik átgondoltan és intézményesítetten foglalkoznak a környezettudatosság, a fenntartható fogyasztás és fejlődés pedagógiájának gyakorlati megvalósításával, a környezeti és egészségneveléssel.

„A remény forrása, Isten pedig az által, hogy hisztek, töltsön el örömmel és békével titeket, hogy bőven legyen reményetek a Szentlélek hatalmából.” Róma 15,13

Nagyot fordult velünk a világ az elmúlt hónapokban. A töretlen fejlődés, a folytonos előrehaladás illúziója, amit, valljuk be, kimondva, kimondatlanul, egyéni sorsunkról és tágabb világunkról dédelgettünk magunkban, szertefoszlott. Alig értjük, mi történt, mi történik körülöttünk. Korábbi magabiztosságunk semmivé lett, reményeink lassan köddé válnak. Már nem is tudjuk, mit reméljünk, remélhetünk-e még egyáltalán valamit. Nem látjuk, merre megy ez a világ. Egy biztos: a világhelyzet nem ígér fényes jövőt. Talán még sosem voltunk ekkora bizonytalanságban afelől, hogy mit várhatunk, hogy jöhet-e még valami jó? Mit várunk a jövőtől? Miben reménykedünk? Vagy felkapott kifejezéssel: mi a jövőképünk?

De miért fontos ez? Mert az, hogy milyen a jövőképünk, erősen meghatározza a jelenünket, és kihat egyéni és közösségi életünk minden területére. Nem csupán keresztyén emberként, hanem egyszerűen csak emberként gondolkodva ki kell mondani: remény nélkül nem lehet élni. Távlatok nélkül csak vonszolja magát az ember. Minél kevésbé tisztázottak a kilátásaink, annál tévelygőbb az élet, és bizonytalanabb az ember. Aki elveszíti a reményt, az a holnapot veszíti el. Ugyanígy, minél nagyobb reményei vannak, annál erősebb, céltudatosabb. Bizony, ránk férne egy kis reményszaporítás! S hogy ne „csalfa, vak remény”-t kergessünk, igénk hadd mutasson rá a reménység forrására, az élő Istenre! Nem valami kincstári optimizmus visz minket előre, hanem a benne való hit.

Egyetemes szükségletünk a remény. Éjszaka autózni reflektor nélkül nem lehet. Ha akadálytalanul haladni akarunk előre, fény kell, hogy vetüljön az útra. Hiába van rendben műszakilag az autónk, hiába van alattunk a legjobb aszfalt, fény nélkül nem juthatunk messzire. Abban a szellemi sötétségben, amely egyre inkább beborít bennünket, abban sem lehet fény nélkül, reménység nélkül emberi életet élni. Azon túl, hogy tele van a has (még ha tele is van), kell valami távlat. Azon túl, hogy a TV szappanoperája holnap is odavár és odaszögezi a képernyő elé, hogy a legkülönbözőbb show-k igyekeznek feldobni, jó hangulatba hozni, hogy szüntelen csinálják nekünk a fesztivált, még kell valami, a jövőnek valami ígérete. Kell valami, amiért érdemes itt lenni, ami célt ad. Kell az útunkra vetülő fény!

Ám, ha a reménység bibliai tartalmára gondolunk, ez az autósreflektor-hasonlat nem stimel egészen. Azt sugallja, hogy bennem van a világosság, hogy én vetítem előre a fényt. Én

termelve ki magamból valami reménységet, és elindulok ennek a reménységnek az irányába. Van ilyen egyébként. S még ezeknek a magunk termelte reménységeknek is van segítő erejük. A Biblia azonban nem arról beszél, hogy a szívünkben milyen remények támadnak, hanem ígéreteket közöl, és arra tanít, hogy ezekhez kapcsoljuk a reménységünket.

Régen, mielőtt ismerték volna a navigációs rendszereket, a hajózást, a kikötőbe való megérkezést őrtornyok segítették. Már az ókorban építettek világítótornyokat, s ezek fénye igazította el a hajósokat a manőverezésben, hogy biztos partot érjenek. Az életet úgy is láthatjuk, mint utazást az élet tengerén, megannyi veszély között. Szeretnénk biztonságban utazni, és megérkezni a célba. A mi kis reflektoraink ehhez kevesek. Nem ezekkel tapogatjuk a hullámokat, hanem van egy őrtorony, ahol még vetítik a fényt, amihez igazodva biztonságban járhatunk.

Az Istentől jövő fények azok, amikhez tájolni kell az életünket. Isten ígéretei azok az őrfények, amelyek segítenek a célba érésben. Ezek el tudják venni bénító félelmeinket (még ha a mi fényeink ki is aludnának), tartják bennünk a lelket, és határozottan kijelölik az útirányt, amerre tartsunk. Vannak tehát kis reménységeink, és van (van?) végső, nagy reménységünk.

Az elsődleges, kis reményeink is fontosak! „Be kell fejeznem ezt a munkát a családomért.” „Fel kell nevelnem a gyermekeimet (ha magamra maradtam, annál nagyobb a felelősség!)” „Még szeretnék enni ennek a csemetének a terméséből!”

A reménységek éltetik a lelket. Van, aki „túléli” magát. Láttam már ilyet: az idős, nagybeteg nagymama „megvárta” szeretetett unokáját Amerikából, s csak utána halt meg, hogy megjött. Ezek a kis reménységek is tudnak erőt adni. Hát még akkor, ha a nagy reménységbe beletagolódhatnak, ha ezeket imádságban az Úr elé tárjuk! Persze azt is tudjuk, hogy reményeink elillanhatnak, összetörhetnek az álmaink. Van úgy, hogy belátjuk, nincs többé reális alapja a további reménykedésnek, s ha ilyenkor nincs meg az a nagy reménység, teljes kilátástalanságba juthatunk.

Mit remélünk hát? Kiben reménykedjünk? Csakis az élő Istenben, akit a Biblia a „reménység Istenének”, azaz a reményforrás Istennek nevez. Ő az esély Istene, ő a remény forrása és alapja.

Ott van ő a jövőképünkben? Mit várhatunk tőle?

Előbb talán arról essék szó, hogy mit nem. Ő nem a jó tündér, aki minden kívánságunkat teljesíti. Nem kérhetjük tőle számon azt, amire nem adott ígéretet: hogy könnyű, küzdelmekről mentes életünk lesz, nem érnek próbák, életválságok, hogy gondolataink egybeesnek az ő

gondolataival. Sőt nem hagy kétséget afelől, hogy „*sok nyomorúságon át kell Isten országába bejutnunk*”; hogy „*e világon nyomorúságatok lesz*”; vagy, ahogy az ének mondja: „*ideleenn új próba és új küzdelem / A hívők sorsa szüntelen*”.

De mit várhatunk? Ígéreteire hivatkozva lehet kérni, várni, igényelni, amit számunkra elkészített. Krisztus testet öltése az, hogy sorstársunk lett. Értünk elszenvedett kereszthalála Isten irántunk való szeretetének a bizonyítéka. Hittel **várhatjuk a jelenlétét** az életünkben. „*Veletek vagyok minden napon*” – cseng a fülünkbe Jézus ígérete. A reménység ebből a boldog megtapasztalásból származik, hogy Krisztus által az Istené vagyok. Hozzá tartozom, nem vagyok egyedül.

Az egykori gyülekezetnek, ahol zsidók és pogányok együtt voltak, ez volt a nagy élménye, mondhatni csúcserlménye, hogy „*szeret az Isten*”. Ezzel nem tudtak betelni. Innen az öröm, a békesség, innen az egymás befogadása.

Pár évtizede Hamburgban, egy nagyváros peremén élő közösségnek, a cigányoknak adott Isten lelki ébredést. Boldog énekük azóta bejárta az egész világot: „*Újra hadd éneklek, szeret az Isten, szeret az Isten még engem is*” – hangzik a refrénje. Szeret az Isten! Ez jogosit fel a reménységre a holnap felől, a jövő felől, annak minden lehetséges hozadékával együtt. Akit szeretnek, az kiegyensúlyozott. Az akar élni. Annak vannak tervei, az megtelik energiával. Az a nehézségekben is kihívást lát. Komolyan veszi, lelkére veszi Jézus biztatását: „*Ne aggódjatok az életetekért...*” „*Ne aggódjatok tehát, és ne mondjátok: Mit együnk? – vagy: Mit igyunk? – vagy: Mit öltünk magunkra? Mindezt a pogányok kérdezzetik; a ti mennyei Atyátok pedig tudja, hogy szükségetek van minderre.*” „*Ne aggódjatok tehát a holnapért....*” Isten gyermeke előre bizik abban, kíváncsi rá, ebben a helyzetben miként fogja megmutatni Isten a maga gondoskodó szeretetét.

A másik ígéret, amelyhez tájolhatjuk az életünket, hogy **el nem múlt örökségünk van** a mennyben. Mi oda is tartozunk – mi oda tartunk. Ez segít abban, hogy ne csak földi távlatokban gondolkozzunk, ne csak a láthatókra nézzünk, hanem a láthatatlanokra is. Miközben benne élünk ebben a világban (két lábbal a földön járunk), van egy magasabbrendű érdekelttségünk, útban vagyunk valahová. Úgy élünk, mint akik tudják, hogy az igazi élet még előttük van. Az a vég, amely felé megyünk, kezdete lesz egy új, kiteljesedett életnek. Ez a mi nagy reménységünk.

Láttuk, hogy fontosak a kis, hétköznapi, evilági reményeink is. Ám ezek nem állnak össze egy nagy reménységgé. A nagy reménység, az élő reménység viszont aprópénzre váltható, felbomlik reménységek, bizakodások sokaságára, hogy gazdagok legyünk a reménységben.

Akinek megvan ez a reménysége, nem hallgathat, az maga is a remény emberévé kell, hogy váljon a fáradt, csüggedt, depressziós emberek között. Arról tehet tanúságot, hogy ne emberekbe vessék a reménységüket, hanem kapaszkodjanak bele az élő Istenbe, életüket tájolják őhozzá.

Adjuk tudtul nekik, hogy van Istene ennek a világnak! A bele vetett hit által elveszett bennünk a bűn ereje, és nyilvánvalóvá lett bennünk egy másik erő: az Isten ereje. Ezért nem reménytelen az élet, nem kilátástalan a jövő. Ennek az elárvult, enervált, pusztulással fenyegetett világnak csak Jézus Krisztus az egyetlen reménysége. Jézus Krisztus, akit az ő népe vihet bele ebbe a világba. S ez a világ sóvárogva várja Isten fiainak a megjelenését.

A reménység Istenébe vetett hit tegyen mindnyájunkat a reménység embereivé!

Gyerekszáj. Beszéljenek a gyerekek!

Lőrincz Ildikó Lujza
hitoktató

Magam úgy vélekedek a hittanoktatás lényegéről, ahogyan Joó Sándor, aki így fogalmaz híres prédikációjában:

„Őszinte, kedves, gyermeki bizalommal kellene keresnünk imádságunkban Jézus közelségét, hogy - mint kisgyermeket - minket is érintsen meg! És ez többet ér, mint minden szép elmélet, nagyszerű gondolat, magasztos tanítás! Mikor a prédikáció hangzik, akkor is nem az a fontos, hogy jó gondolatokat kapj belőle, hanem az, hogy Jézus érintsen meg általa.”

Amikor felkértek a beszámoló megírására, arra gondoltam, valami nagyon üdítő és kizökentő dolgot kellene tenni. Aztán jött a gondolat, hogy legyen egy gyerekszáj rovat, amely a gyerekek megfogalmazása által mutat be minket, hittanoktatókat és munkánkat és az Úr Jézust. A leghitelesebb tolmácsaink ők. A remélt dolgok valósága érezhetően kirajzolódik bennük és általuk.

Néhány gondolat a gyerek jóvoltából. Olvassátok szeretettel! Lujza néni

- „Ha én lennék Isten, én ugyanazt csinálnám, mint az Isten a Bibliában”
Juhász Kis Dorottya 7 éves
- „Nekem a hittan a kedvenc órám, és azért a kedvencem, mert mindig Jézusról beszélgetünk.”
Míra 2022
- „Lujzi néni, mire való a hittan?” Milike 2021
- „Drága jó Istenem, én arra kérlek, ne zúduljon ránk az ég tengere.” Balogh Sámuel 2020
- „Drága jó Istenem én azt szeretném kérni tőled, hogy az anyukám fogyjon le, hogy tudjon fogócs-

kázni velem.” Névtelen 2021

- „Jó Istenem, köszönöm, hogy teremtette a szurikátákat.” Nagy Máté 2021
- „Lujzi néni, egyébként te tudtad, hogy mindenkinek van védőangyala?” Barnabás 2021
- „Dudi bácsinál mindig felelünk és az nagyon jó!” Zsóka 4.A
- „Golden mondás” Kónya Dénes Máté 3A
- „Hogy hívják az orgonát megszólaltató mestert? Orgonász” Krisztián 2022
- „Lujzi néni, te tudtad, hogy most már nekem is van születésnapom!” 4 éves óvodás
- „Lujzi néni, te nagyon tudsz hittanul!” Nagy Réka 2021

Az irgalmas samaritánus Marcel 2021

Református vagyok Milike 2022

Felekezetek közötti iskolakapocs öt tanév távlatából

Kovács Márk Péter
vallás tanár

Idén ötödik tanéve annak, hogy Dr. Kádár Péterné lelkipásztor asszony invitálására elvállaltam egy harmadik osztályos református hittancsoport oktatását a *Szent József Kertvárosi Katolikus Általános Iskolában*. Nagytiszteletű asszony 2018 nyarán arra kért, segítsen ki őket, mert hitoktatóhiányban vannak. A felkérés megtisztelő volt. Egyfelől azért, mert számítottak a munkámra, másfelől pedig, mert volt kertvárosi diákként örömmel mentem volna tanítani egykori iskolámba.

Azonban a *Bethlen Gábor Református Gimnázium* vallás tanáraként és a Református EGYMI és Pedagógiai szakszolgálat fejlesztőpedagógusaként nem voltam híján a feladatoknak. Csongrád megye különböző településeire jártam dolgozni akkoriban, igencsak feszített beosztás alapján. Ezért kissé bizonytalankodtam, hogy belefér-e még a munkaidőbeosztásomba egy újabb feladat. Végül sikerült egy kis időt elkülönítenem arra is, hogy egy csoport oktatását elláthassam. Akkor még a jövő tanéveket nem látva úgy egyeztünk meg Marikával,

hogy egyelőre csupán arra a tanévre és tényleg csak egy csoportot viszek, amennyiben ezzel segíteni tudok. Szeretettel és örömmel fogadtak, én pedig szeretettel és örömmel mentem. Valamint egészséges izgalommal és kíváncsisággal is. És hála Istennek, nem bánom egy kicsit sem, hogy igent mondtam. Az egy tanéből mára öt, az egy csoportból pedig hat lett

Egyházközségünknek és a gimnáziumnak köszönhetően vidéki feladataimat leadhattam, és gyökeret verhettem Vásárhely két nevezett iskolájában. Két felekezet, két iskolatípus, mégis sok kapcsolódási pont. Nemcsak az egyházi jellegből fakadó keresztényi-keresztényi szemlélet köt össze minket. Persze alapjaiban és elsősorban ez. Továbbá a jó felekezetek közötti szakmai kapcsolat, melynek alapja, hogy a református gimnáziumban a katolikus hitoktatás, míg a katolikus általános iskolában a református hitoktatás is biztosítva van. Ezen túlmenően összekapcsolnak bennünket közös tanulóink is. Egyrészt a kertvárosi suliból sokan tanulnak tovább a gimiben katolikus és református felekezetű gyerekek egyaránt. Egyre többen voltak, vannak és remélhetőleg lesznek, akiket mindkét iskolában a tanítványaim között tudhatok, tudhattam. Az is nagyon jellemző, hogy egyes családokban a testvérek egyik fele „ide”, míg másik fele „oda” jár a két tanintézet vonatkozásában. Másrészt hosszú évek óta közös ünnepélyes konfirmációs fogadalomtétel keretében erősítik meg iskoláink (Bethlen, Szent József, Szőnyi) református tanulói hitüket. Arra is volt példa – nem egyszer –, hogy egymás ünnepi alkalmain szolgáltak más felekezetű növendékeink. Továbbá vettünk már részt többször országos hittanversenyen úgy, hogy mindkét iskolából egyszerre jöttek diákjaim.

Mindezekén túl pedig nagyon fontos alapja az együttműködésnek, hogy mindkét intézmény különböző felekezetű vallásánarai jó szakmai kapcsolatot ápolnak, melyhez az iskolák és az egyházközségek/gyülekezetek vezetése is megadja a feltételeket. Isten adja, hogy továbbra is a kapcsolódási pontokat keressük, és ne azt hangsúlyozzuk, hogy mi az, ami felekezetiileg elválaszt minket!

„Én azt a dicsőséget, amelyet nekem adtál, nekik adtam, hogy egyek legyenek, ahogy mi egyek vagyunk: én őbennük és te énbennem, hogy teljesen eggyé legyenek, hogy felismerje a világ, hogy te küldtél el engem, és úgy szeretted őket, ahogyan engem szeretted.”

(Jn 17,22-23)

*„Nemcsak azért vagyunk felelősek, amit teszünk,
hanem azért is, amit nem teszünk meg.” (Lao-Ce)*

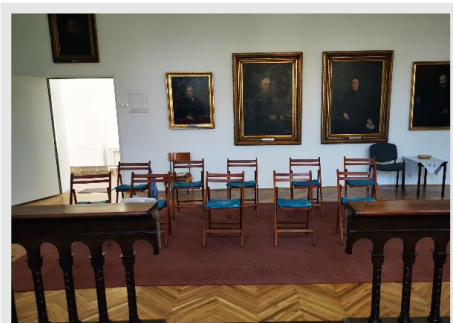
2022 januárjában az egyházközség intézményeiben többéves tervezettség teljessé vált a kezdeményezéssel, hogy a Hódmezővásárhelyi-Ótemplomi Református Egyházközség megalapította a Hódmezővásárhelyi Református Egyházi Gyűjteményt.

Hét év munkájának összerendezése, ami elkezdődött a parokiális könyvtár apró gyűjteményével, folytatódott az intézményekben, és szélesedett a lehetőségek irányába. A Bethlen gimnázium állománya volt a fordulópontra, itt új megoldások szükségeltettek. A tanári könyvtár állománya és értéke azt kívánta, hogy ne csak rendezzük, de láttassuk, nyissuk meg és tegyük használhatóvá. A feldolgozás generálta a következő lépést, a hely szűke a további megoldásokat, míg végül a Sándy Gyula által megálmodott könyvtár-tér újra életre kelt, minden szobája felújítva és rendezve áll rendelkezésre. A Baranyi-gyűjtemény és a Tárkány-Szücs emlékszoba bútorzata is teljesen kicserélődött, szebb és rendezettebb, mint eddig bármikor. Hogy ez megvalósulhasson, kellett a Malom utcai raktárkönyvtár kialakítása, ami újabb lehetőségeket hozott, ahogy a polcrendszerek érkezése és a kapacitálható közfoglalkoztatásban résztvevők munkája is. Hét helyszínen közel 110.000 kötet van polcra rendezve. Elkülönítve a levéltári anyagtól, külön helyet biztosítva a bővülő képzőművészeti gyűjteménynek. A Szeremlei Sámuel által készített levéltári bútor is visszakerült hozzánk Létavértesről, felújítása folyamatban van. Év elejére a fizikaszertár megújítása is befejeződött, az eszközök restaurálása még tart, de ez egy hosszabb folyamat.

Érkeznek a hagyatékok, felajánlások, még a saját dokumentumtárunk egy része is várat magára, ami azt mutatja, hogy sok még a pótolni való, de már elmozdultunk arról a pontról, hogy csak arra törekedjünk, hogy utolérjük magunkat. A paletta bővülésének csak a teherbírás szabhat határt, amit igyekszünk nem figyelembe venni, hiszen a Bodnár Bertalan által

rendezett természetrajzi szertár megóvása éppúgy fontos, ahogy a gimnázium épületének műtárgyai is. A mi felelősségünk, hogy az örökül kapott értékekből mit tudunk megőrizni és kamatoztatni. Egy fekete-fehér fotó legalább olyan értékes tud lenni, mint egy Tornyai-festmény az érdeklődő számára, ahogy egy-egy anyakönyvi bejegyzés is az azt kutatónak jelent sokat. A feladat adott, nagysága egyre csak növekszik, de általa mi is.

Közfoglalkoztatás 2022

Kádárné Zsoldos Edit
igazgatóhelyettes

A Református Szeretetszolgálat Alapítványa szervezésében a 2022-es évben is tudunk csatlakozni a közfoglalkoztatási programhoz, márciusban megkezdjük a 6. évet.

16 álláshely áll rendelkezésre, ami szinte minden intézményünk rendszerében néhány fő személyi állomány pluszt jelent. Ezt az Üzenetet is egy szerződéssel foglalkoztatott kolléga juttatta el a postaládájába, ahogy ez évek óta történik. Csupa olyan folyamatban vesznek részt, ami szinte láthatatlan, de hiánya feltűnő lenne.

A gyűjteményi feldolgozásban látszik a leghathatósabb munkavégzés, amelynek eredményeként már 110.000. kötetünk lesz az év végére a polcokon. Az udvarosok munkájának eredménye is „szembejön”, de ez sem látványos addig, míg el van végezve. A Malom utcai udvar csemetéi és virágzó muskátlijai mutatják mégis, hogy a három évvel ezelőtti kidőlt kerítésű, lomos, átláthatatlan telken is rendezett környezet várja az oda betérőt.

A foglalkoztatási programmal ruha- és eszközigénylésre is lehetőség van, aminek segítségével minden résztvevő alapfelszerelése biztosítva lett, sőt porszívók, kéziszerszámok, kerti gépek és még számos kiegészítő a rendelkezésünkre lett bocsátva. A tárgyi támogatás a programnak viszonylag új eleme, de nagyon praktikus. A program részvételi költsége évről évre növekszik, de a kapott érték ezt egyértelműen pótolja. Energiakörforgás ez, ahol a segítség segítése zajlik. Kell foglalkoztatni, támogatni, segíteni, hogy ebből kölcsönösen

profitálni lehessen.

A 2022-es program elején a munkabérek is kicsit emelkedtek, amire az elmúlt 5-6 évben nem volt példa. Éves szinten több mint 17millió forint bértámogatást jelent a közfoglalkoztatotti program. A lényeg ennek ellenére nem változott, a juttatás olyan összegű maradt, ami továbbra is azt a célt erősíti, hogy ez az alkalmazási forma egy átmeneti állapot a munkakeresés és a versenyszférában való elhelyezkedés között.

Anyakönyvi híreink

Lérántné Aracs Erika
irodai munkatárs

Keresztelés:

1	Marczi Dániel	03.13	23	Tót Emma Dorka	05.29
2	Olasz Kátya	03.13	24	Száva-Nagy Denise	06.02
3	Olasz Vajk	03.13	25	Bese Milán	06.04
4	Kis Botond Áron	04.10	26	Asztalos Léna	06.06
5	Kis Dominik Tamás	04.10	27	Vizi Mirkó	06.26
6	Sulyok Péter	04.17	28	Szabó Sándor Marcell	07.28
7	Szőke-Török Zsolt	04.21	29	Nagy Martin	07.31
8	Brezovai Anikó	04.21	30	Horváth Benett	08.04
9	Fekete Norbert	05.08	31	Molnár Tekla Gerda	09.04
10	Kovács Balázs	05.15	32	Horvát Szelim Károly	09.08
11	Rác Nándor	05.22	33	Rác Gergely Ernő	09.18
12	Kőszegi Kamilla	05.28	34	Rác Tamás István	09.18
13	Bacsa Dorka Éva	05.29	35	Boldizsár Borka	09.25
14	Bodrogi Roland	05.29	36	Székelyhidi Zselyke Emese	09.25
15	Elek Bálint Ádám	05.29	37	Berényi Lilla	10.02
16	Gortva Levente	05.29	38	Kádár Gedeon	10.02
17	Kecskeméti Dorottya	05.29	39	Varga Botond	10.02
18	Kuti Lili	05.29	40	Borbás Benedek	10.09
19	Magda Balázs Lajos	05.29	41	Kun Bella Vivien	10.09
20	Mihalecz Martin	05.29	42	Kun Báborka Rebeka	10.09
21	Seres Boglárka	05.29	43	Fehér Gréta Hanna	10.20
22	Tari Zsóka	05.29			

2021-ben megkereszteltünk 28 főt, 12 nőt és 16 férfit, (26 fő gyermeket, 2 fő felnőttet) 2022-ben gyarapodott a keresztelték száma, 43 fő vette fel a keresztséget, ebből 25 férfi és 18 nő. (41 fő gyermek és 2 fő felnőtt volt.)

Konfirmáció:

1	Brezovai Anikó	04.21	34	Kuti Lili	05.29
2	Árva Szonja	05.29	35	Lakatos-Ocsovszky Ákos	05.29
3	Bacsa Dorka Éva	05.29	36	Ligorovics Flóra	05.29
4	Bakos Fanni	05.29	37	Magda Balázs Lajos	05.29
5	Balog Krisztina Amélia	05.29	38	Magyar Csenge Boglárka	05.29
6	Bálint Ákos	05.29	39	Makai Marcell	05.29
7	Bányai Boglárka	05.29	40	Mihalecz Martin	05.29
8	Benyhe Boróka	05.29	41	Nagy Richárd Szabolcs	05.29
9	Bodrogi Roland	05.29	42	Nagy Zsigmond	05.29
10	Borsodi Flóra	05.29	43	Niksic Alexander	05.29
11	Bugnó Vivien Hanna	05.29	44	Oláh Máté	05.29
12	Czifra Dániel	05.29	45	Oláh Máté Levente	05.29
13	Csipak Bertilla	05.29	46	Ördög Vince	05.29
14	Dezső Bence	05.29	47	Patócs Hanna	05.29
15	Elek Bálint Ádám	05.29	48	Pál Kata	05.29
16	Fazekas Boglárka Zoé	05.29	49	Petrényi Dorina Anasztázia	05.29
17	Forgó Fanni	05.29	50	Sándor Zsigmond	05.29
18	Forrai Flóra Kata	05.29	51	Seres Boglárka	05.29
19	Gortva Levente	05.29	52	Sinkó Zenina	05.29
20	Gyovai Leila	05.29	53	Szabó Kincső	05.29
21	Hodoniczki Richárd	05.29	54	Szappanos Ilona	05.29
22	Huszár Hunor Márk	05.29	55	Szűcs Enikő Sára	05.29
23	Jáksó Gergő	05.29	56	Szűcs Márton	05.29
24	Jéga-Szabó Zsuzsanna	05.29	57	Tari Zsóka	05.29
25	Kassai Maja	05.29	58	Tót Emma Dorka	05.29
26	Kecskeméti Dorottya	05.29	59	Török Amira	05.29
27	Koncz Lina	05.29	60	Varga Benedek	05.29
28	Kotormán Iringó Szejke	05.29	61	Varga Dóra Sarolta	05.29
29	Kovács István Botond	05.29	62	Varga-Tót Rebeka	05.29
30	Kovács Janka	05.29	63	Veszelo vszki Eszter	05.29
31	Kovács Krisztina Ida	05.29	64	Veress Orsolya	05.29
32	Kovács Laura	05.29	65	Száva-Nagy Denise	06.02
33	Kurai Hanna Zsófia	05.29			

2021-ben konfirmációi fogadalmat tett 49 fő, ebből 33 nő és 16 férfi, (42 fő fiatal, 7 fő felnőtt). 2022-ben konfirmációi fogadalmat tett 65 fő, ebből 42 nő és 23 férfi, (63 fő fiatal, 2 fő felnőtt).

Házasságkötés

1	Deák Attila és Gyugel Gabriella	2022.07.02
2	Ocskó Zsolt és Kis Edina	2022.07.22.
3	Dr. Vörös András és Dr. Asztalos Kata	2022.10.01.

2021-ben 11 pár kötött házasságot. Ebből 1 pár nem a gyülekeztünk tagja. A 11 párból 2 református vallású, 6 pár vegyes vallású, 3 pár más felekezeti valláshoz tartozik, 1 pár az 50 éves házasságát erősítette meg. 2022-ben 3 pár kötött házasságot. Ebből 1 pár nem a gyülekeztünk tagja. A 3 párból 1 pár más felekezeti valláshoz tartozik, 2 pár pedig vegyes vallású volt. Áldást kívánunk a házasságkötésekre!

Temetés

1	Beder Ferenc	12.15
2	Sós Imre Józsefné	02.06
3	Mónus Ernő	02.07
4	Géczi Istvánné	02.13
5	Török Ferenc	02.17
6	Pap József	03.27
7	Návai Sándorné	05.04
8	Banga Sándor Imréné	05.14
9	Kapocsi Mihályné	07.07
10	Kovács Gréta	08.20
11	Muladi László	10.15
12	Zelenka Józsefné	11.02
13	Csík Csaba Attila	11.06

Vigasztalást kívánunk a gyászban járóknak! 2021-ben eltemettünk 14 főt, 10 nő és 4 férfi testvérünket. 2022-ben 13 főt, 6 férfi és 7 nő testvérünket. A nevek között olvashatunk olyanokat, akik gyülekeztünk aktív tagjainak sorából távoztak, jelenlétük hiánya a mai napig fájó közösségünknek!

Kedves Testvéreink!

A Hódmezővásárhely-Ótemplomi Református Egyházközség Presbitériuma nevében szeretettel köszöntjük Önöket, s egyben köszönjük, hogy az elmúlt időszakban imádságaikkal, adományaikkal támogatták gyülekezetünk igehirdető, lelkipozdó, tanító és időseket gondozó szolgálatait. Köszönetet mondunk azoknak, akik havi rendszerességgel támogatják az Egyházközség fenntartását. Mivel a Magyarországon működő gyülekezetek csak a tagjainak befizetéséből tartja fenn magát, így nagy segítség a havi szintre leosztott és befizetett fenntartói járulék vagy adomány, hogy a folyamatos kiadásoknak mindig meglegyen a fedezete.

Az egyházfenntartói járulék mértékét gyülekezetünk presbitériuma ajánlási szinten határozza meg. A 2021 óta az ajánlás így szól: egyházfenntartói járulék évente legalább egyszer fizetendő az egyháztagok részéről. A bibliai mérték a tized, amit azonban nem tesszünk kötelezővé. Zsinatunk határozata a hívektől azt kéri, hogy legalább éves jövedelmük (fizetésük, nyugdíjuk, bevételeik stb.) 1 %-ával támogassák azt az egyházközséget, ahová tartoznak, és amelynek szolgálataival élnek. (Ez természetesen nem összetévesztendő a személyi jövedelemadó felajánlható 2x1 %-ával.)

A Presbitérium javaslata az egyházközség tagjai számára az egyházfenntartói járulék mértékéről a következő:

- a 18. évét betöltött, önálló jövedelemmel nem rendelkező gyülekezeti tagok számára évi 5.000,-Ft
- az önálló keresettel rendelkező gyülekezeti tagok számára évi 15.000,-Ft
- a nyugdíjasok számára évi 10.000,-Ft

Az éves hozzájárulás átutalással (Hódmezővásárhely - Ótemplomi Református Egyházközség OTP Bank: 11735067 - 20056821) vagy személyesen fizethető a Lelkeszi Hivatalban.

Az egyházfenntartói járulék befizetését nem családonként, hanem minden esetben személyenként könyveljük, ezért kérjük, hogy a befizetéskor/átutaláskor egyértelműen jelezzék, hogy kinek a nevére történik a befizetés.

Minden 18. évét betöltött gyülekezeti tag, aki egyházfenntartói járulékot fizet, a soron kö-

vetkező évben a választói névjegyzékbe kerül. Erre az adománygyűjtésre utal jelképesen újságunkkal együtt küldött áldozatos borítékunk.

Fontos hangsúlyozni, hogy gyülekeztünk működésének rövid és hosszú távú fenntarthatósága közös ügyünk; az egyházi vezetőktől kezdve a gyülekezet minden egyes tagjával bezárólag. A pénzügyi kérdések súlyának megfelelő kezelése abban kell, hogy megerősítsen bennünket, hogy mindannyian magunkénak érezzük közösségünket, hiszen a gyülekezet mi magunk vagyunk, akik vasárnapról vasárnapra átlépjük az Ótemplom küszöbét. Ezért a fenntartás és a működtetés anyagi feltételeinek megteremtése is a mi feladatunk, sőt Isten előtti közös ügyünk és felelősségünk.

A Presbitérium nevében kívánunk Önöknek áldást és békességet!

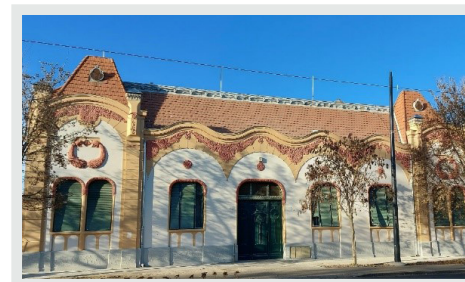

Év végi ünnepi istentiszteleti rendünk és koncertek

Időpont	Óttemplom	Tarján (Malom utca 15.)
December 4. Advent II. vasárnapja	9.30 Istentisztelet Kun Ildikó 11.00 Szőnyi felsős családi istentisztelet Bán Csaba	8.30 Istentisztelet Kun Ildikó
December 8. csütörtök	14.00 Aranyossy adventi áhítat Kun Ildikó	
December 11. Advent III. vasárnapja	9.30 Istentisztelet Bán Csaba 11.00 Kertvárosi családi istentisztelet Dr. Kádár Péterné	8.30 Istentisztelet Bán Csaba
December 18. Advent IV. vasárnapja	9.30 Istentisztelet Dr. Kádár Péterné 11.00 Bethlen családi istentisztelet Kovács Márk és Szabó Ákos	8.30 Istentisztelet Dr. Kádár Péterné
December 19. hétfő	12.45 Szőnyi (felsős) kibocsátó istentisztelet Bán Csaba	
December 21. szerda	10.00 Aranyossy kibocsátó istentisztelet Kun Ildikó 12.30 Bethlen kibocsátó istentisztelet Szabó Ákos	
December 22. csütörtök	17.00 Karácsonyi énekes áhítat Hegyi Bálint és Soós Virág	
December 24. szombat Szenteste	11.00 Szőnyi karácsony Kun Ildikó 16.00 Áhítat Szabó Ákos	
December 25. vasárnap Karácsony első napja	9.30 Istentisztelet, úrvacsoraosztás Bán Csaba és Szabó Ákos	8.30 Istentisztelet, úrvacsoraosztás Bán Csaba
December 26. hétfő Karácsony második napja	9.30 Istentisztelet, úrvacsoraosztás Dr. Kádár Péterné és Kun Ildikó	
December 29. csütörtök	18.00 St. Martin évbúcsúztató koncert	
December 31. szombat Óév	16.00 Óévi Istentisztelet Dr. Kádár Péterné	
Január 1. vasárnap Újév	9.30 Újévi Istentisztelet és köszöntő Bán Csaba	8.30 Istentisztelet Bán Csaba

Suliváró a Szőnyiben

A Szőnyi Benjámin Református Általános Iskola első osztályosai
a Pávás házban kezdik el tanulmányaikat

Lépjen be virtuális iskolánkba!

Küldje el gyermeke nevét email-ben az iskola@szonyibenjamin.hu címre,
hogy kinyithassuk kapunkat!

Programunkból kínáljuk:

- keresztyén értékközlés, napkezdő áhítatok
- Legomatika, szemléletes oktatás a természettudományokban
- hagyományőrzés, művészeti nevelés, hangszeres zene, néptánc, kórusénekek
- szervezett természetjárás, iskolai nyári tábor
- magas színvonalú angolnyelv-tanítás első osztálytól
- tehetséggondozás gazdagító műhelyekben

A 2022-2023-as tanévben induló első osztályok tanítói:

Gyovainé Aszalai Beáta

Móroczné Keresztesi Ildikó

Vajnai Márta

Előzetes jelentkezési lapon jelezhetik beiskolázási szándékukat,
ami letölthető az iskola honlapjáról:

www.szonyibenjamin.hu

Hódmezővásárhely-Ótemplomi Református Egyházközség

A Hódmezővásárhely – Ótemplomi Református Egyházközség igehirdető lapja és éves gyülekezeti újságja

Felelős kiadó:

Bán Csaba Attila és Elek András

Hódmezővásárhely – Ótemplomi Református Egyházközség

Hódmezővásárhely, 2022

Szerkesztőbizottság:

Bán Csaba - elnök, Bovier Hajnalka, Csordás-Makó Ildikó, Czeglédi Ernő,

Elek András, dr. Kádár Péterné, Kun Ildikó, Gilicze Rózsa Judit,

Szabó Ákos, Kádárné Zsoldos Edit

Grafikai tervezés:

Kóti Attila

A képek gyülekezeti közösségeinkben készültek 2021-2022-ben.

Nyomdai kivitelezés:

„Norma” Nyomdász Kft.

Kiadó és szerkesztőség elérhetőségei:

Postacím: 6800 Hódmezővásárhely Zrínyi u. 5.

E-mail: hodmezovasarhely-otemplom@reformatus.hu

Telefon: +36 62 241 817

Mobil: +36 30 695 4254

WEB: <https://vasarhelyiotemplom.hu/>

Adószám: 19982201-1-06

Számla szám: OTP Bank Nyrt. 11735067-20056821